

Prezydencja w Radzie Unii Europejskiej

Gdańsk
2018

PUNKT
INFORMACJI
EUROPEJSKIEJ

Rada Unii Europejskiej jest ważnym organem decyzyjnym UE.

Negocjuje i przyjmuje akty ustawodawcze zwykle wraz z Parlamentem Europejskim, w drodze zwykłej procedury ustawodawczej, nazywanej też współdecyzją. Procedurę tę stosuje się w dziedzinach, w których UE ma kompetencje wyłączne lub dzieli kompetencje z państwami członkowskimi. Rada stanowi wtedy na podstawie wniosków legislacyjnych przedłożonych przez Komisję Europejską.

Rada odpowiada za **koordynowanie polityki państw członkowskich** w konkretnych dziedzinach, takich jak:

- **polityka gospodarcza i fiskalna:** Rada koordynuje politykę gospodarczą i fiskalną państw członkowskich, po to by usprawnić zarządzanie gospodarcze w UE. Monitoruje ich politykę budżetową i ulepsza unijne ramy fiskalne. Zajmuje się też prawnymi i praktycznymi aspektami waluty euro, rynków finansowych i przepływu kapitału
- **edukacja, kultura, młodzież i sport:** Rada przyjmuje ramy polityki UE i plany działania, w których określa priorytety współpracy państw członkowskich i Komisji
- **polityka zatrudnienia:** Rada co roku sporządza wytyczne i zalecenia dla państw członkowskich oparte na wnioskach Rady Europejskiej co do unijnej sytuacji w dziedzinie zatrudnienia.

Na podstawie wytycznych Rady Europejskiej Rada **określa i realizuje wspólną unijną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa**. Obejmuje ona m.in. pomoc rozwojową i humanitarną, obronę i handel. **Wraz z wysokim przedstawicielem** Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa dba o jednolitość, spójność i skuteczność unijnych działań zewnętrznych.

Rada **udziela Komisji mandatu** do prowadzenia negocjacji w imieniu UE w sprawie umów między UE a państwami do niej nienależącymi lub organizacjami międzynarodowymi. Na zakończenie negocjacji Rada **decyduje** – na wniosek Komisji – **o podpisaniu i zawarciu** takiej umowy. Rada **podejmuje też ostateczną decyzję** o zawarciu umowy, po tym jak zgody udzieli Parlament Europejski (w dziedzinach podlegających współdecyzji), a wszystkie państwa członkowskie UE umowę ratyfikują. Umowy takie mogą dotyczyć szerokich dziedzin (takich jak handel, współpraca i pomoc rozwojowa) lub koncentrować się na konkretnych kwestiach (takich jak wyroby włókiennicze, łowiska, cła, transport, badania naukowe czy technika).

Rada **uchwala budżet UE** wraz z Parlamentem Europejskim. Okresem budżetowym jest jeden rok kalendarzowy. Budżet zwykle jest uchwalany w grudniu, a wchodzi w życie 1 stycznia kolejnego roku.

Co 6 miesięcy kolejne państwo członkowskie przejmuje **rotacyjną prezydencję w Radzie**. W tym okresie przewodniczy posiedzeniom tej instytucji na wszystkich szczeblach, pomagając zapewnić ciągłość prac UE.

Państwa członkowskie, które mają kolejno sprawować prezydencję, **ściśle ze sobą współpracują trójkami**. System ten został wprowadzony w 2009 r. traktatem lizbońskim. Każda grupa trzech państw wyznacza długofalowe cele i przygotowuje wspólny program tematów i ważnych spraw, którymi Rada będzie się zajmować przez 18 miesięcy. Na podstawie tego programu każde z trzech państw opracowuje własny, bardziej szczegółowy 6-miesięczny program.

Kraj: RUMUNIA

Okres: 01.01 – 30.06.2019

W pierwszym półroczu 2019 roku prezydencję rotacyjną w Radzie Unii Europejskiej będzie obejmowała Rumunia. Od dłuższego czasu kraj zajmuje się intensywnymi przygotowaniem do nowej roli - opracowuje plan działania, przeprowadza publiczne debaty na rzecz przygotowania prezydencji i organizuje kampanie informacyjne. Działania poszczególnych ministerstw koordynuje premier Rumunii Viorica Dăncilă, podkreślając powagę zadań, odpowiedzialność i konieczność całkowitego zaangażowania. Rumuńska prezydencja będzie musiała zmierzyć się m.in. z wyzwaniem dotyczącym Brexitu, przyjęciem wieloletnich ram finansowych i wyborami do Parlamentu Europejskiego.

Stojąc przed wyzwaniem skutecznego i sprawnego przygotowania prezydencji, Rumunia chciała zaangażować wszelkie krajowe grupy interesu. Aktywną rolę miały sprawować zarówno zrzeszenia pracodawców, związki zawodowe, organizacje akademickie, stowarzyszenia władz lokalnych, jak i inne formy zrzeszające społeczeństwo. Współpraca między rządem a środowiskiem pozarządowym miała zostać uporządkowana i uproszczona dzięki Forum Konsultacji Społecznych, Komunikacji i Debat na rzecz Przygotowania i Wykonania Prezydencji Rumunii W Radzie Unii Europejskiej „EU-RO 2019”.

Rumuńska prezydencja opublikowała następujące obszary swojego zainteresowania:

- **konwergencja Europy: wzrost, spójność, konkurencyjność, łączność;**
- **bezpieczeństwo Europy;**
- **Europa, silniejszy globalny aktor;**
- **Europa wspólnych wartości.**

Centralnym elementem prezydencji mieli być obywatele. Rumunia przeprowadzała spotkania w obrębie całego kraju, zarówno w miastach jak i małych wsiach, czy zakładach pracy. Celem tych spotkań było uzyskanie jak najwięcej informacji od ludzi o oczekiwaniach względem Unii Europejskiej i skonstruowaniu priorytetów zbieżnych z tymi informacjami.

Pod pierwszym obszarem zainteresowań kryje się prowadzenie polityki prowadzącej do wzrostu gospodarczego, zmniejszenia nierówności na rynku i wzrostu zatrudnienia. Konkurencyjność mają wspierać działania w zakresie innowacji i cyfryzacji. Rumunia zamierza doprowadzić także do ożywienia makroregionów, a szczególny nacisk chce położyć na rewitalizację strategii dla Dunaju.

W zakresie bezpieczeństwa w Europie kluczowym zadaniem ma być ochrona granic i reforma Schengen. Na czerwiec 2019 roku zaplanowano szczyt UE, na którym prawdopodobnie zostaną rozstrzygnięte kwestie tej strefy oraz migracji. Znaczenie tego tematu dla prezydencji nie dziwi, gdyż Rumunia wraz z Bułgarią czekają wciąż na rozszerzenie obszaru Schengen, spełnili wszelkie wymogi i mają nadzieję na korzystne postanowienia szczytu.

Rumunia jest członkiem Unii Europejskiej od 2007 roku i obejmie przewodnictwo w Radzie po raz pierwszy w historii. Mandat tego kraju jest wyzwaniem oraz możliwością pokazania, co Rumunia jest w stanie zrobić dla Europy.

Kraj: AUSTRIA**Okres: 01.07 – 31.12.2018****Motto: „Europa, która chroni”**

„Europa, która chroni” – to motto określające priorytety Austrii, która objęła prezydencję w Radzie Unii Europejskiej po raz trzeci po latach 1998 i 2006, lecz po raz pierwszy w świetle nowych kompetencji nadanych Traktatem Lizbońskim w 2007 roku. Obecna kadencja Austrii trwa od 1 lipca do 31 grudnia 2018 r. i koncentruje się na kwestiach azylowych i migracyjnych, zabezpieczeniu granic zewnętrznych, zwalczaniu radykalizacji, terroryzmu i przestępczości zorganizowanej, bezpieczeństwie cyberprzestrzeni i ochronie wartości europejskich.

Motto prezydencji nawiązuje do kryzysów, z którymi musiała uporać się UE w ostatnich latach. Wpłynęły one na zaufanie obywateli do Unii Europejskiej, jako Unii gwarantującej pokój i bezpieczeństwo. Działania Austrii będą miały wobec tego na celu odbudowanie zaufania obywateli do zdolności Unii do działania, wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi oraz zaufania do UE, jako wiarygodnej i stabilizującej siły na świecie.

Podczas prezydencji Austria nadrzędnie uwzględnić będzie ochronną rolę Unii Europejskiej, a jej priorytetami w bieżącej kadencji są następujące obszary:

- **bezpieczeństwo i walka z nielegalną migracją,**
- **zapewnienie dobrobytu i konkurencyjności poprzez digitalizację,**
- **stabilność w europejskim sąsiedztwie – perspektywa UE dla Bałkanów Zachodnich / Europy Południowo-Wschodniej.**

Kolejnymi obszarami istotnymi dla austriackiej prezydencji są kwestie ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju, aktywnie podejmowane już w jej poprzednich prezydencjach, a także zjednoczenie Unii Europejskiej. Austria będzie starała się do tego przyczynić, utożsamiając się jednocześnie z rolą neutralnego pośrednika.

W kwestii polityki bezpieczeństwa będącej kluczowym punktem agendy, oczekuje się konsensusu co do rozmieszczenia uchodźców. Jednocześnie zaznacza się, że od spięć w kwestii relokacji ważniejsza jest ochrona granic wewnętrznych.

Realizacja działań prezydencji Austrii odbywa się z uwzględnieniem zasady pomocniczości, według której Unia Europejska podejmuje działania i decyzje wymagające wspólnego rozwiązania, natomiast kwestiami, które mogą zostać rozstrzygnięte na niższym szczeblu, zajmują się państwa członkowskie. Dzięki temu rozwiązaniu realizowane jest motto Unii Europejskiej „Zjednoczona w różnorodności”.

Austria zamierza wykorzystać przewodnictwo w Radzie jako okazję na zwiększenie widoczności kraju w Europie i na świecie. W programie prezydencji zauważa się, że wkracza w wymagające środowisko - UE w czasie jej kadencji będzie zajmować się tematami decydującymi dla przyszłości – zakończeniem negocjacji dotyczących Brexitu oraz negocjacjami w sprawie wieloletnich ram finansowych po 2020 r. Dodatkowo do 2019 roku ma zostać sfinalizowanych ponad 190 kwestii, ze względu na wybory do Parlamentu Europejskiego.

eu2018bg.bg

Kraj: BULGARIA**Okres: 01.01 – 30.06.2018****Motto: „Zjednoczenie tworzy siłę”**

„Zjednoczenie tworzy siłę” – to motto akcentujące priorytety Bułgarii, która obejmowała prezydencję w Radzie Unii Europejskiej od 1 stycznia do 30 czerwca 2018 r. Jest ona członkiem Unii Europejskiej od 2007 roku i objęła prezydencję po raz pierwszy. Slogan został zaczerpnięty z herbu Republiki Bułgarii i wpisuje się w cele przedstawione przez tę prezydencję. Bułgaria uwydatniła w swoim programie trzy obszary wymagające wsparcia: bezpieczeństwo, stabilność i solidarność Europy. Wyraziła chęć działania na rzecz jedności między państwami członkowskimi oraz między instytucjami europejskimi.

Podczas prezydencji, Bułgaria zobowiązała się do prowadzenia polityki „otwartej na obywateli” i przyjęła następujące priorytety:

- **przyszłość Europy i młodzieży,**
- **perspektywa Bałkanów Zachodnich,**
- **silna i bezpieczna Europa,**
- **gospodarka cyfrowa i wiedza.**

Bułgarska prezydencja przejęła od swojego poprzednika – Estonii kilka zadań, które nie zostały rozwiązane w poprzedniej kadencji. Do tych wyzwań zaliczała się m.in. kwestia systemu azylowego w UE wpływającego na migracje i bezpieczeństwo.

Ze względu na bliskie więzi z Półwyspem Bałkańskim, Bułgaria zaangażowała się w zrównoważony i zintegrowany postęp na Bałkanach Zachodnich. Podejmowane były inicjatywy, mające przyspieszyć proces akcesji kandydujących państw tego regionu – Czarnogóry, Albanii, Serbii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

Podczas bułgarskiej prezydencji rozpoczęły się negocjacje nad nową perspektywą budżetową (2021-2027), postanowiono promować ideę wyrównywania poziomu życia między państwami członkowskimi oraz poruszać sprawy związane z realizacją polityki spójności. Dodatkowo, ważnym tematem dla Bułgarii było zwiększenie konkurencyjności na wspólnym rynku, szczególnie w kontekście gospodarki cyfrowej.

Podsumowując swoją prezydencję Bułgaria przyznaje, że udało się jej osiągnąć założone cele poprzez m.in.:

- ✓ ustanowienie aktów legislacyjnych dotyczących młodzieży;
- ✓ uzgodnienie i sfinalizowanie przepisów dotyczących wyborów europejskich;
- ✓ przypieczętowanie europejskiej perspektywy Bałkanów Zachodnich, uzgodnienie przez partnerów inwestycji w łączność, zidentyfikowanie konkretnych celów na korzyść obywateli w UE i regionie;
- ✓ wzmocnienie zarządzania granicami i migracjami poprzez ulepszenie wymiany informacji, zmodernizowanie systemów informacyjnych (w tym Schengen),
- ✓ uzgodnienie programu przemysłowego dotyczącego zdolności wojskowych.

Kraj: ESTONIA

Okres: 01.07 – 31.12.2017

Motto: „Jedność przez równowagę”

Od 1 lipca do 31 grudnia 2017 r. pod hasłem przewodnim „Jedność przez równowagę” prezydencja w Radzie Unii Europejskiej była obejmowana przez Estonię. Podczas kadencji upatrzyła swoją rolę w znalezieniu równowagi między różnymi poglądami, tradycjami i interesami w dzisiejszej Europie, aby osiągnąć jak najlepszy wynik dla jej obywateli. Estonia objęła przewodnictwo w UE pół roku wcześniej niż planowano, ze względu na rezygnację Brytyjczyków z prezydencji po podjęciu decyzji o Brexicie.

Priorytety prezydencji estońskiej zostały oparte na strategicznym programie Rady Europejskiej i celach sformułowanych na szczycie w Rzymie przez państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej. W programie prezydencji estońskiej zauważa się dominującą rolę następujących celów:

- **otwarta i innowacyjna gospodarka europejska,**
- **cyfrowa, zdigitalizowana Europa i wolny przepływ danych,**
- **bezpieczna Europa,**
- **inkluzywna i zrównoważona Europa.**

Istotne znaczenie dla Estonii, kraju będącego w czołówce najbardziej zaawansowanych cyfrowo krajów w Europie, miały innowacje cyfrowe. Kadencji Estonii w Radzie UE nadano miano „cyfrowej prezydencji”, ze względu na liczne inicjatywy z zakresu cyfryzacji. Należą do nich m.in. pierwszy w historii Szczyt Cyfrowy w Tallinie, czy przyjęcie deklaracji w sprawie technologii 5G. Estonia starała się pokazać korzyści digitalizacji wszystkim Europejczykom, aby zaoszczędzić czas, pieniądze i inne cenne zasoby, stworzyć nowe możliwości i ułatwić codzienne życie ludziom.

Podsumowując prezydencję Estonii, oprócz osiągnięć z zakresu cyfryzacji, wyróżnia się takie sukcesy, jak m.in.:

- ✓ uzgodnienia dotyczące wdrożenia paryskiego porozumienia klimatycznego, w szczególności porozumienie w sprawie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych;
- ✓ zapoczątkowanie inicjatywy PESCO, która będzie polegała na stałej współpracy strukturalnej w zakresie polityki bezpieczeństwa i obrony przez państwa członkowskie;
- ✓ podpisanie tzw. europejskiego filaru praw socjalnych, będącego zbiorem zasad dotyczących m.in. warunków pracy, ochrony socjalnej, równości szans bez względu na płeć, wynagrodzeń, świadczeń socjalnych, czy integracji osób niepełnosprawnych;
- ✓ zacieśnienie współpracy w ramach Partnerstwa Wschodniego poprzez przyjęcie deklaracji przez przywódców unijnych i przedstawicieli państw wschodnich, potwierdzającej kierunki rozwoju współpracy;
- ✓ zawarcie porozumień w zakresie finansów unijnych, m.in. opodatkowania gospodarki cyfrowej, uproszczeń zasad korzystania z funduszy europejskich.

Kraj: MALTA**Okres: 01.01 – 30.06.2017****Temat przewodni: rEUnion****MALTA EU2017**

Pod hasłem „rEUnion” od 1 stycznia do 30 czerwca 2017 r. prezydencję w Radzie Unii Europejskiej pełniła Malta. Hasło przewodnie było rozumiane przez Maltę jako ponowne połączenie obywateli UE na poziomie indywidualnym, korporacyjnym i państwowym – ze sobą nawzajem, ze swoimi rządami, Unią Europejską i ze światem. W programie prezydencji Malta przyznała, że jest to cel wielce ambitny, wręcz niemożliwy do zrealizowania w trakcie kadencji. Chciała jednak zapoczątkować ten proces, przecierając szlak ku zadowoleniu i porządkowi w Europie.

Okres prezydencji maltańskiej przypadł na początki negocjacji z Wielką Brytanią w sprawie jej wychodzenia z Unii Europejskiej, co było niewątpliwym wyzwaniem dla tego najmniejszego państwa członkowskiego. Priorytetowymi obszarami prezydencji maltańskiej były:

- **migracja,**
- **jednolity rynek,**
- **bezpieczeństwo,**
- **włączenie społeczne,**
- **sąsiedztwo Europy,**
- **sektor morski.**

Położenie geograficzne Malty sprawia, że dotkliwie odczuwa problem z napływem imigrantów. Kryzys migracyjny był wobec tego tematem o dużej wadze – Malta chciała podczas swojej kadencji poruszyć kwestie reformy polityki azylowej w celu jej wzmocnienia i usprawnienia, a także relokacji uchodźców w krajach członkowskich.

Mając na uwadze serię przerażających ataków terrorystycznych, prezydencja maltańska zaplanowała opracowanie konkretnych propozycji dotyczących regionalnych i globalnych wyzwań z zakresu bezpieczeństwa. Bezpieczeństwo i dobrobyt Europy mają także powiązanie z sytuacją w sąsiedztwie. Kraje graniczące z południowym regionem Morza Śródziemnego stoją w obliczu poważnych wyzwań – konfliktów zbrojnych, terroryzmu, niestabilności politycznej czy radykalizacji. Podczas przewodnictwa w Radzie Malta planowała skoncentrować uwagę na rzecz stabilizacji sąsiedztwa UE, ze szczególnym uwzględnieniem Libii.

Podsumowując prezydencję Malty, do jej najważniejszych osiągnięć zalicza się m.in.:

- ✓ doprowadzenie do zakończenia prac nad zniesieniem opłat roamingowych;
- ✓ umożliwienie transgranicznego przenoszenia usług online na rynku wewnętrznym;
- ✓ wdrożenie przepisów o unikaniu opodatkowania, mechanizmach rozstrzygania sporów podatkowych oraz lepszej ochronie pracowników przed substancjami rakotwórczymi;
- ✓ przystąpienie UE do stambulskiej Konwencji o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet;
- ✓ osiągnięcie porozumienia dotyczącego zewnętrznych aspektów migracji.

Kraj: SŁOWACJA

Okres: 01.07 – 31.12.2016

W drugiej połowie 2016 roku prezydencję w Radzie Unii Europejskiej obejmowała Słowacja. Wraz z Holandią i Maltą była członkiem 3-krajowej grupy, która realizowała wspólnie ustalone priorytety. Ustalone dla Słowacji cele opierały się na trzech wzajemnie powiązanych zasadach:

- osiągać wymierne rezultaty, które będą pokazywały obywatelom UE, że podejmowane inicjatywy poprawiają jakość ich życia;
- przeciwdziałać fragmentaryzacji, czyli pomagać w zbliżaniu się krajów członkowskich na rynku;
- skoncentrować się na obywatelach, aby odbudować ich zaufanie wobec wspólnych unijnych inicjatyw.

Podczas kadencji, Słowacja musiała zmierzyć się z wyzwaniem pierwszego w historii odejścia państwa członkowskiego z Unii Europejskiej. Jednocześnie rozpoczęła prezydencję podczas kryzysu migracyjnego związanego z uchodźcami, który przetestował zdolność UE do zarządzania granicami zewnętrznymi. Mające miejsce w Europie ataki terrorystyczne były dowodem na to, że wciąż wiele jest do poprawienia pod względem wzajemnej współpracy w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego. W swoim programie Słowacja nie zapomniała o ciągłych konsekwencjach kryzysu finansowego i gospodarczego, a także globalnej niepewności, przyczyniających się do bardzo powolnego ożywienia gospodarczego i wysokiego bezrobocia.

Wobec powyższego, priorytetami słowackiej prezydencji były przede wszystkim:

- **pogłębianie wewnątrzunijnej integracji monetarnej i gospodarczej,**
- **rozwój oparty na inwestycjach,**
- **zrównoważona polityka migracyjna i azyłowa,**
- **zaangażowana globalnie Europa.**

Chęć pogłębienia Unii Gospodarczej i Walutowej była umotywowana zwiększeniem konkurencyjności UE na świecie, podobnie jak ulepszenie rynku cyfrowego. W tym zakresie Słowacja chciała skoncentrować się na redukcji barier w gospodarce cyfrowej, uproszczeniu korzystania z usług elektronicznych, większej dostępności treści cyfrowej oraz lepszej ochrony konsumentów. Podczas słowackiej prezydencji zmierzano także do ustabilizowania sytuacji w sąsiedztwie Unii Europejskiej – na południu i na wschodzie, aby wzmocnić jej pozycję. W tym celu pracowano nad porozumieniami handlowymi oraz negocjacjami akcesyjnymi.

Podsumowując prezydencję słowacką, zauważa się m.in. następujące dokonania:

- ✓ uruchomienie Europejskiej Straży Granicznej i Wybrzeża;
- ✓ przyjęcie umowy o wolnym handlu z Kanadą;
- ✓ ratyfikacja porozumienia klimatycznego z Paryża;
- ✓ przyjęcie dyrektywy w sprawie zwalczania terroryzmu i dyrektywy w sprawie broni palnej;
- ✓ rozszerzenie planu Junckera.

Kraj: HOLANDIA**Okres: 01.01 – 30.06.2016**

W pierwszym półroczu 2016 roku, po raz dwunasty prezydencję w Radzie Unii Europejskiej pełniła Holandia. Głównymi problemami, z jakimi trzeba było zmagać się podczas kadencji Holandii było nasilanie się kryzysu uchodźczego oraz narastający eurosceptycyzm, który ukazywał rozbieżności w opiniach na temat rozwiązań proponowanych przez UE.

Priorytetami holenderskiej prezydencji były:

- **migracja i międzynarodowe bezpieczeństwo,**
- **racjonalne finanse i silna strefa euro,**
- **Europa jako katalizator innowacji i zatrudnienia,**
- **polityka klimatyczno-energetyczna.**

Zadaniem wymagającym najpilniejszego działania było rozwiązanie kwestii zabezpieczenia granic zewnętrznych UE, wobec której nie przyjęto wówczas wspólnego unijnego stanowiska. Jednocześnie prezydencja holenderska stanęła przed wyzwaniem relokacji uchodźców, mając na uwadze sprawiedliwy i solidarny podział obciążeń migracyjnych.

Holendrzy zamierzali pracować nad poprawą jakości prawodawstwa UE, aby było prostsze i bardziej funkcjonalne. Miało to doprowadzić do zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw, obywateli i rządów. Kolejnym obszarem prac miały być innowacje, w tym likwidacja barier ograniczających rozwój na rynkach wewnętrznych, skupienie funduszy na badaniach innowacyjnych oraz wspieranie strategii na rzecz jednolitego rynku cyfrowego.

Prezydencję Holandii w Radzie UE cechowała innowacyjność, pragmatyzm i przejrzystość. Holandia starała się zbliżyć państwa członkowskie w najważniejszych kwestiach – migracji, bezpieczeństwa i rynku wewnętrznego. Podczas kadencji nie uniknięto jednak rozczarowania związanego z wynikiem referendum w Wielkiej Brytanii, która w czerwcu zdecydowała się opuścić Unię Europejską.

Zintegrowane europejskie podejście do trudnego tematu migracji przyczyniło się do poprawy w tym obszarze – podczas holenderskiej prezydencji znacząco zmniejszyła się liczba osób usiłujących przemierzyć niebezpieczną drogę z Turcji do Grecji oraz usprawniono zarządzanie napływem migrantów. Innymi rezultatami holenderskiej prezydencji były m.in.:

- ✓ osiągnięcie porozumienia w zakresie nowej strategii zagranicznej i bezpieczeństwa oraz z zakresu posiadania broni;
- ✓ podpisanie Paktu Amsterdamskiego dotyczącego rozwoju miast;
- ✓ porozumienie w sprawie nowych europejskich przepisów o wyrobach medycznych;
- ✓ ustanowienie zmian z zakresu prawa podatkowego, w celu uszczelnienia systemu i zwalczanie unikania opodatkowania;
- ✓ porozumienie dziewięciu krajów Morza Północnego o połączeniu sił w budowie większej ilości morskich farm wiatrowych;
- ✓ przyjęcie IV Pakietu Kolejowego w celu podniesienia konkurencyjności kolei w przewozach krajowych i międzynarodowych.

Kraj: LUKSEMBURG**Okres: 01.07 – 31.12.2015****Motto: „Unia dla obywateli”**

Luksemburg sprawował prezydencję w Radzie Unii Europejskiej od 1 lipca do 31 grudnia 2015 roku. Była to dwunasta prezydencja tego kraju, lecz sprawowana po raz pierwszy w świetle nowych kompetencji nadanych Traktatem Lizbońskim w 2007 roku. Motto prezydencji wyraża prospołeczne, otwarte podejście Luksemburga wobec swoich działań. Program zakładał słuchanie obywateli, wspieranie przedsiębiorstw oraz współpracę z partnerami i instytucjami w celu działania w interesie europejskim.

W agendzie prezydencji luksemburskiej wyróżniono siedem priorytetów:

- **stymulowanie inwestycji pobudzających wzrost gospodarczy i zatrudnienie;**
- **pogłębianie wymiaru społecznego UE;**
- **zarządzanie migracją, łączenie wolności, sprawiedliwości i bezpieczeństwa;**
- **ożywienie jednolitego rynku z naciskiem na jego aspekt cyfrowy;**
- **wpisanie unijnej konkurencyjności w globalne i przejrzyste ramy;**
- **promowanie zrównoważonego rozwoju;**
- **wzmocnienie obecności UE na arenie międzynarodowej.**

Luksemburg zaplanował wdrożenie Europejskiego Funduszu na strategiczne inwestycje, realizowanie europejskiej polityki przemysłowej skoncentrowanej na przemyśle kosmicznym oraz promowanie inicjatyw zrównoważonego rozwoju. W społecznym wymiarze, prezydencja luksemburska miała na celu zmniejszenie bezrobocia, rozwój ochrony społecznej, inwestowanie w kapitał ludzki oraz postęp w zakresie zdrowia publicznego. Dodatkowo zaplanowano zmiany dotyczące edukacji – uwzględnienie różnorodności językowej uczniów, a także zwiększenie jakości edukacji i opieki nad dzieckiem w okresie wczesnego dzieciństwa.

W programie zapowiedziano wsparcie przystąpienia Unii do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz realizowanie odnowionej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego. Dużą wagę nadano kwestii wsparcia cyfryzacji, problemu emisji gazów cieplarnianych oraz unii energetycznej.

Na debacie podsumowującej okres prezydencji Luksemburga, niektórzy posłowie wyrażali rozczarowanie brakiem postępu w sprawie migracji, w szczególności zbyt małą pomocą Grecji w kwestii uchodźców. Najczęściej gratulowano jednak prezydencji luksemburskiej sukcesów, a w szczególności:

- ✓ osiągnięcie porozumienia w sprawie systemu PNR, czyli kontroli nad danymi o przelocie pasażera;
- ✓ porozumienie dotyczące projektu dyrektywy o ochronie danych osobowych.

Kraj: LOTWA**Okres: 01.01 – 30.06.2015**

Prezydencję w pierwszej połowie 2015 roku objęła Łotwa. Była to pierwsza kadencja tego kraju w Radzie Unii Europejskiej i przypadła na czas tworzenia Europejskiego Funduszu Inwestycji Strategicznych w ramach planu inwestycyjnego Junckera. W swoim programie prezydencji, Łotwa przedstawiła trzy najważniejsze priorytety:

- **Europa konkurencyjna,**
- **Europa cyfrowa,**
- **Europa zaangażowana.**

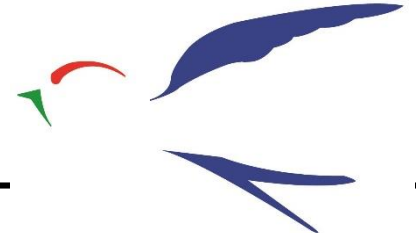
Głównymi zadaniami, którymi chciała się zająć w ramach zwiększenia konkurencyjności Europy były: praca nad planem inwestycyjnym dla Europy, kontynuacja działań zmierzających do umocnienia jednolitego rynku, debata i praca nad unią energetyczną oraz promocja konkurencyjności przemysłu.

Z zakresu cyfryzacji, Łotwa postawiła sobie za zadanie wygenerowanie postępu w ochronie danych osobowych, pracę nad pakietem rynku telekomunikacyjnego oraz rozpoczęcie dyskusji nad strategią jednolitego rynku cyfrowego. Działania łotewskiej prezydencji miały znacznie przyczynić się do przyspieszenia digitalizacji Europy. Wiarygodność Łotwy w tym obszarze wzmacniała rozwinięta gospodarka cyfrowa kraju – w czasie prezydencji, 70% Łotyszy była aktywnymi użytkownikami Internetu, elektronicznie odbywało się 90% transakcji bankowych, a rok wcześniej została przyjęta czteroletnia Strategia bezpieczeństwa cybernetycznego.

Prezydencja łotewska chciała skupić się także na partnerstwie transatlantyckim, celach rozwojowych po 2015 roku oraz na rozwoju Europejskiej Polityki Sąsiedztwa, w szczególności Partnerstwa Wschodniego. W związku z powiązaniem Łotwy z Rosją – zarówno gospodarcze, jak i społeczne, spodziewano się neutralizacji kwestii trudnych w relacjach UE z Rosją oraz obawiano się spowalniania działań UE w tym temacie.

Podsumowując prezydencję łotewską zaznacza się, że kryzys oraz niestabilna sytuacja w sąsiedztwie Unii Europejskiej spowodowały konieczność wprowadzenia nowych wyzwań do programu przewodnictwa. Szczególnie newralgicznymi tematami, wymagającymi natychmiastowej reakcji okazały się: konflikt na Ukrainie, zaostrzenie sytuacji w Syrii i Libii, nagły i znaczący wzrost migracji, terroryzm. Osiągnięciami Łotwy podczas prezydencji w Radzie UE były natomiast m.in:

- ✓ porozumienie w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych;
- ✓ zainicjowanie unii energetycznej;
- ✓ osiągnięcie postępu w sprawie jednolitego rynku telekomunikacyjnego oraz rozporządzenia o ochronie danych osobowych;
- ✓ porozumienie w sprawie zniesienia opłat roamingowych oraz zabezpieczenia otwartego dostępu do Internetu
- ✓ porozumienie w kwestii odnowionej unijnej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego na pięć następnych lat;
- ✓ przyjęcie planu działania w sprawie komunikacji strategicznej.

Kraj: WŁOCHY**Okres: 01.07 – 31.12.2014****Motto: „Europa – nowy początek”****italia2014.eu**

W drugiej połowie 2014 roku, prezydencję w Radzie Unii Europejskiej obejmowały Włochy. Wcześniej sprawowały tę funkcję już jedenaście razy, lecz po raz pierwszy pod hasłem „Europa – nowy początek”. Motto odnosi się do chęci odnowy Unii i ożywienia gospodarczego. Początek nowej kadencji Włoch przypadł na nowy cykl instytucjonalny – 1 lipca odbyło się inauguracyjne posiedzenie Parlamentu Europejskiego, a 15 lipca zaakceptowano kandydaturę Jeana-Claude’a Junckera na przewodniczącego Komisji Europejskiej.

Podczas instytucjonalnej fazy przejściowej, włoska prezydencja miała możliwość rozpowszechnienia swojej wizji odnowy Unii Europejskiej i wpłynięcia na kierunek podstawowych inicjatyw podejmowanych na początku nowej kadencji. Jako priorytety, włoska prezydencja wyznaczyła:

- **wzrost i zatrudnienie,**
- **przestrzeń wolności i bezpieczeństwa,**
- **pełne korzystanie z praw obywatelskich,**
- **silniejszą rolę Europy w świecie.**

Wśród głównych punktów programu znalazły się działania zmierzające do ochrony miejsc pracy, reformy strukturalne w krajach członkowskich prowadzące do rozwoju przemysłu małych i średnich przedsiębiorstw, nadanie kierunku polityce klimatycznej i energetycznej do 2030 roku, pogłębienie Unii Gospodarczej i Walutowej, czy wzrost nakładów na badania i rozwój.

Włoska prezydencja pragnęła również zbliżyć Unię Europejską do zwykłych obywateli przez działania, które miały wzmocnić demokrację i wolność. Wobec tego program prezydencji poruszył kwestie takie jak: zredukowanie barier rozwoju i kształtowania aktywnego obywatelstwa UE, wzmocnienie przejrzystości procedur, zmniejszenie biurokracji, digitalizacja.

Najważniejszymi rezultatami prezydencji włoskiej są m.in.:

- ✓ uwzględnienie polityki wzrostu, zatrudnienia i inwestycji w nowym planie inwestycyjnym Junckera;
- ✓ Wspólny mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków;
- ✓ wylansowanie Strategii Adriatycko-Jońskiej, polegającej na współpracy wielostronnej ośmiu państw (zarówno UE jak i kandydatów) w celu zbliżenia państwa regionu do pełnego członkostwa;
- ✓ zwrócenie uwagi UE na politykę śródziemnomorską oraz wyzwania imigracyjne i przyjęcie koncepcji ochrony granic morskich (zakładającej, że granica do 30 mil od wybrzeży włoskich jest granicą europejską);
- ✓ ustalenie ograniczeń emisji dwutlenku węgla i progu efektywności energetycznej i uwzględnienie ich w Pakiecie Klimat i Energia na 2030.

Kraj: GRECJA**Okres: 01.01 – 30.06.2014**

Od początku 2014 roku, przez sześć miesięcy po raz piąty prezydencję w Radzie Unii Europejskiej sprawowała Grecja. Potrzeby zmian upatrzone wówczas przede wszystkim w obszarze rynku pracy, unii bankowej i skuteczności polityki migracyjnej. Okres prezydencji Grecji przypadał na 4 ostatnie miesiące kadencji Parlamentu Europejskiego, wobec czego konieczne było osiągnięcie porozumienia w wielu kwestiach. W programie prezydencji znalazły się następujące priorytety:

- **wzrost gospodarczy i walka z bezrobociem, zwłaszcza wśród młodzieży;**
- **większa społeczna spójność UE;**
- **modyfikacja unijnych przepisów azytowych w UE.**

Zadania prezydencji greckiej przyporządkowano do czterech dziedzin:

1. Wzrost – Praca – Spójność
2. Dalsza integracja UE – Strefa euro
3. Migracje – Granice – Mobilność
4. Polityka morska

Grecja postawiła sobie za zadanie podejmowanie inicjatyw zbliżających obywateli do Unii Europejskiej, odpowiadając na ich codzienne problemy i obawy. Prace prezydencji miały skupić się m.in. wokół ożywienia gospodarczego, zatrudnienia, mobilności oraz bezpieczeństwa obywateli.

W zakresie integracji i waluty, prezydencja grecka miała zająć się pogłębianiem unii gospodarczo-walutowej, w szczególności wspierając działania zapobiegające nieścisłościom wokół strefy euro, ujawnionych podczas niedawnego kryzysu. Celem w tym obszarze było zachowanie integralności walutowej oraz stabilizacja finansowa.

Podsumowując grecką prezydencję, jako najbardziej wartościowe rezultaty uznaje się m.in.:

- ✓ zatwierdzenie pakietu legislacyjnego dotyczącego zasobów własnych, zapewniającego terminowe i stałe finansowanie polityk UE w ramach Wieloletnich Ram Finansowych;
- ✓ porozumienie w sprawie finansowania Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego;
- ✓ przyjęcie prawodawstwa w ramach Aktu o jednolitym rynku I i II, przyczyniającego się do zwiększenia konkurencyjności całej gospodarki europejskiej poprzez ułatwienia i gwarancje dla obywateli i przedsiębiorców UE;
- ✓ porozumienie w sprawie udziału Unii Europejskiej w podwyższeniu kapitału Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego;
- ✓ przyjęcie dwóch dyrektyw z dziedziny telekomunikacji i infrastruktury: obniżającej koszty sieci łączności elektronicznej oraz regulującą infrastrukturę paliw alternatywnych;
- ✓ przyjęcie aktów uaktualniających sprawy granic i migracji, w szczególności kwestie wiz i transferu wewnątrz przedsiębiorstwa.

Kraj: LITWA**Okres: 01.07 – 31.12.2013****Motto: „Wiarygodna, rozwijająca się i otwarta Europa”****EU2013.LT**

Od 1 lipca do 31 grudnia 2013 r. po raz pierwszy prezydencję w Radzie Unii Europejskiej obejmowała Litwa. Uważano, że wkraczała na to stanowisko w trudnym okresie, ponieważ do maja kolejnego roku konieczne było zatwierdzenie tysięcy aktów prawnych ze względu na wybory do Parlamentu Europejskiego oraz Komisji Europejskiej.

Litwa chciała skoncentrować wysiłki na zwiększeniu zdolności UE do odpowiedniego reagowania na wyzwania gospodarcze, finansowe, społeczne i energetyczne. W tym celu miała dążyć do wypełnienia zobowiązań już podjętych w stosunku do obywateli Unii. Największy nacisk miał zostać położony na dalsze wzmocnienie stabilności finansowej i konkurencyjności Europy oraz wdrażanie Agendy Wzrostu. Litwa wierzyła, że dalsza integracja UE i wzmocnienie jednolitego rynku, w tym energetycznego, stworzy nowe możliwości zwalczania bezrobocia – w szczególności wśród młodzieży – i sprawi, że europejski model gospodarczo-społeczny stanie się bardziej solidny.

Do priorytetów programu litewskiej prezydencji należały:

- **wiarygodna Europa o stabilnym sektorze finansowym i finansach publicznych oraz skuteczne zarządzanie gospodarcze UE na rzecz wzrostu i silniejszy wymiar społeczny;**
- **rozwój Europy poprzez większe inwestycje w badania i rozwój technologiczny, głębszą integrację rynku wewnętrznego, a także lepsze możliwości zatrudnienia i zrównoważone zabezpieczenie społeczne;**
- **Otwarta Europa, która jest w stanie skutecznie stawić czoła globalnym wyzwaniom, promować wartości demokratyczne, przyczynić się do bezpiecznego sąsiedztwa i aktywnie chronić prawa obywateli UE.**

Litewska prezydencja postawiła sobie za zadanie wspierać dalszy rozwój i wzmocnić wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony. Chciała również zachęcać do dialogu i praktycznej współpracy z partnerami wschodnimi UE, zająć się pracą nad bezpieczeństwem energetycznym, cybernetycznym i morskim, a także wzmocnić praktyczną współpracę Unii Europejskiej i NATO oraz relacji transatlantyckich.

Do najważniejszych osiągnięć litewskiej prezydencji zalicza się m.in.:

- ✓ wynegocjowanie budżetu UE na lata 2014-2020;
- ✓ postęp w tematach międzynarodowych sił zadaniowych, reformy wspólnej polityki rybackiej oraz dyrektywy o pracownikach delegowanych;
- ✓ przyjęcie dyrektywy o gwarancji depozytów bankowych;
- ✓ porozumienie w sprawie notyfikowania projektów inwestycyjnych.

Kraj: IRLANDIA

Okres: 01.01 – 30.06.2013

Motto: „Stabilność, zatrudnienie i wzrost gospodarczy”

W pierwszej połowie 2013 roku, prezydencję w Radzie UE pełniła Irlandia. W swoim programie prezydencji zwróciła uwagę na wciąż odczuwalne skutki kryzysu z 2008 roku. Kryzys zdemaskował przede wszystkim słabości unijnej polityki fiskalno-monetarnej, ujawnił także znaczne różnice w konkurencyjności między państwami członkowskimi. Jego ekonomiczne i społeczne skutki doprowadziły do niedopuszczalnie wysokiego poziomu bezrobocia i wiele trudności w całej UE, zwłaszcza w Irlandii. Można zauważyć, że kluczowe tematy, którymi chciała się zająć Irlandia podczas prezydencji, odzwierciedlały jej krajowe wyzwania.

W programie prezydencji, Irlandia uwzględniła następujące priorytety:

- **zapewnienie stabilności,**
- **inwestowanie w zrównoważone miejsca pracy i wzrost gospodarczy,**
- **Europa i świat.**

Priorytetem całej Unii Europejskiej jest wzrost gospodarczy prowadzący do zatrudnienia osób dotkniętych kryzysem. Irlandia wzięła sobie za zadanie zapewnienie trwałej stabilności, poczynając od odnowienia zarządzania gospodarczego w Europie. Ważnym elementem programu było wygenerowanie postępu w Unii bankowej, czy zreformowanie usług finansowych. Podczas prezydencji irlandzkiej chciano położyć nacisk na rozwiązanie problemu bezrobocia wśród młodzieży, nadać rozpędu pakietom dotyczącym zatrudnienia młodzieży i inwestycji społecznych oraz zawrzeć porozumienia w obszarach zdrowia, mobilności oraz edukacji.

Program irlandzkiej prezydencji zakładał działania na rzecz prawodawstwa promującego europejską gospodarkę cyfrową. Nie zapomniano o inicjatywach na rzecz sektora MŚP, który jest źródłem potencjału i zatrudnienia – zaplanowano ułatwienia w dostępie do kredytów, zamówień publicznych oraz finansowaniu badań. Irlandia postawiła sobie również za cel uzyskanie porozumienia w sprawie budżetu UE na lata 2014-2020, reformy Wspólnej Polityki Rolnej, czy Programu Ramowego Horyzont 2020. Uwagę zwrócono także na działania związane z zasobami naturalnymi – zarówno lądowymi jak i morskimi, w celu inteligentnego zarządzania zrównoważonym rozwojem.

Podsumowując prezydencję, Irlandia przedstawiła sukcesy swojej kadencji, którymi były m.in.:

- ✓ zapewnienie stabilności w dziedzinie bankowości poprzez jednolity mechanizm nadzorczy, dyrektywę w sprawie wymogów kapitałowych oraz prawodawstwo dotyczące restrukturyzacji i upadłości banków;
- ✓ porozumienie w sprawie środków zarządzania gospodarczego;
- ✓ ustanowienie budżetu na lata 2014-2020 o wartości 960 miliardów euro;
- ✓ przeznaczenie 8 mld euro na rozwiązanie problemu bezrobocia młodzieży;
- ✓ osiągnięcie porozumień w sprawie większości programów, w tym m.in. programu Horyzont 2020, Wspólnej Polityki Rolnej, LIFE, COSME i Erasmus+.

Kraj: CYPR**Okres: 01.07 – 31.12.2012****Motto: „W kierunku lepszej Europy”**

W drugiej połowie 2012 roku, po raz pierwszy prezydencję w Radzie UE pełnił Cypr. W trakcie swojej kadencji, Cypr chciał działać na rzecz lepszej Europy, lepiej połączonej z obywatelami i światem, co miało oznaczać większą efektywność Europy, przyczynianie się do wzrostu i tworzenie miejsc pracy. Cypryjska prezydencja podkreślała istotę podstawowej zasady solidarności, w oparciu o którą działa Unia Europejska. Zobowiązała się do promowania spójności społecznej, wzmocnienia roli na arenie międzynarodowej oraz skierowania wysiłku na przekazanie lepszej Europy młodszemu pokoleniom.

Priorytety cypryjskiej prezydencji zostały skonstruowane następująco:

- **Europa bardziej efektywna i zrównoważona;**
- **Europa o lepszych osiągnięciach i rozwijającej się gospodarce;**
- **Europa bardziej dla obywateli, solidarna i spójna społecznie;**
- **Europa w świecie, bliższa swoim sąsiadom.**

Jednym z kluczowych elementów planu prezydencji cypryjskiej było zadbanie o jakość polityk i programów finansowanych w ramach nowego budżetu UE. Nacisk chciała położyć na monitorowanie realizacji strategii Europa 2020 oraz wzmocnienie nadzoru budżetowego. Prezydencja zaplanowała działania w obszarach polityki rolnej, rybołówstwa, polityki spójności oraz badań i innowacji.

Zbliżenie Europy do obywateli miało odbyć się za pomocą działań na rzecz zmniejszenia bezrobocia wśród młodzieży, polepszenia sytuacji osób starszych oraz samopoczucia dzieci, w szczególności zapobiegania chorobom i ubóstwu. Jednym z priorytetowych zadań było ustanowienie wspólnego europejskiego systemu azylowego w terminie do końca kadencji.

Działania na rzecz zbliżenia Europy do swoich sąsiadów obejmowały przede wszystkim wzmocnienie stosunków z partnerami śródziemnomorskimi, wzmocnienie bezpieczeństwa żywnościowego oraz regulacji handlowych z państwami zewnętrznymi. W związku z tym, że od wielu lat przed objęciem przewodnictwa w Radzie UE, władze Republiki Cypryjskiej zmierzały do zjednoczenia wyspy, wraz z objęciem prezydencji istniało prawdopodobieństwo zaostrzenia konfliktu cypryjsko-tureckiego.

Podsumowując prezydencję cypryjską, do największych sukcesów kadencji zalicza się:

- ✓ porozumienie w sprawie pakietu patentowego;
- ✓ porozumienie dotyczące Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego;
- ✓ uzupełnienie pięciu działań w Akcie o jednolitym rynku I;
- ✓ osiągnięcie porozumienia w sprawie budżetu UE na rok 2013 oraz budżetu korygującego na 2012 r.;
- ✓ rozpoczęcie negocjacji w sprawie Umowy o wolnym handlu między UE a Japonią;
- ✓ zakończenie negocjacji dotyczących Umowy o wolnym handlu między UE a Singapurem.

Kraj: DANIA**Okres: 01.01 – 30.06.2012****Motto: „Europa w pracy”**

1 stycznia 2012 roku, po raz siódmy przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej przejęła Dania. W momencie rozpoczęcia kadencji, Unia Europejska stała w obliczu poważnych wyzwań, być może największych od czasu rozpoczęcia współpracy europejskiej. Najważniejszym zadaniem duńskiej prezydencji było wobec tego zapewnienie stabilności gospodarczej i stworzenie podstaw do przyszłego wzrostu i zatrudnienia. W tym samym czasie, Europa stawiała czoła nowym transgranicznym wyzwaniom związanym z klimatem, energią, środowiskiem i bezpieczeństwem.

Duńska prezydencja zaplanowała działania na rzecz silnej gospodarki europejskiej, ożywienia wzrostu w UE i rozwiązania codziennych problemów obywateli i przedsiębiorców. W programie prezydencji wyodrębniono następujące priorytety:

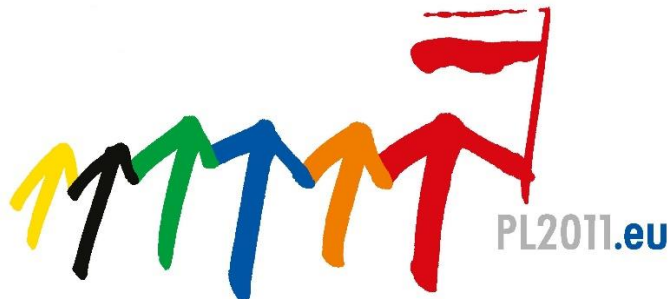
- **odpowiedzialna Europa,**
- **dynamiczna Europa,**
- **zielona Europa,**
- **bezpieczna Europa.**

Dania zobowiązała się do działania na rzecz wzmocnienia dyscypliny budżetowej krajów członkowskich oraz ustabilizowania gospodarki UE. Zapowiedziano także przyspieszenie prac nad reformami regulującymi działalność sektora finansowego. Szanse na wzrost gospodarczy, zwiększenie zatrudnienia oraz rozwój przedsiębiorstw europejskich miały zostać zwiększone poprzez szereg reform oraz umów, m.in. umów o wolnym handlu z Japonią, Indiami, Kanadą i Tunezją.

Istotną kwestią dla prezydencji duńskiej był zrównoważony wzrost gospodarczy, prowadzący do zachowania pozycji lidera na świecie pod względem dbałości o środowisko naturalne, energię i klimat. W tym celu zapowiedziano przyjęcie dyrektywy o efektywności energetycznej oraz strategii ograniczającej emisję gazów cieplarnianych do 2050 roku. Masowy napływ imigrantów do Europy stał się powodem, dla którego duńska prezydencja zaplanowała także poprawienie zarządzania granicami zewnętrznymi Unii, wdrożenie europejskiego systemu azylowego oraz ograniczenie przestępczości transgranicznej. W czasie duńskiej prezydencji odbędą się również negocjacje w sprawie przychodów i wydatków budżetu UE.

Za sukcesy duńskiej prezydencji uważa się m.in.:

- ✓ dyrektywę w sprawie efektywności energetycznej;
- ✓ regulacje finansowe dotyczące handlu instrumentami pochodnymi oraz agencji ratingowych;
- ✓ Europejski pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia
- ✓ porozumienie w sprawie reformy systemu patentowego UE;
- ✓ reformę jednolitego rynku;
- ✓ umowy o wolnym handlu.

Kraj: POLSKA**Okres: 01.07 – 31.12.2011**

W drugim półroczu 2011 roku, po raz pierwszy prezydencję w Radzie UE sprawowała Polska. Przygotowania do pełnienia tej funkcji trwały od 2007 roku. Polska objęła przewodnictwo w czasie, gdy w większości państw europejskich utrzymywał się kryzys finansowy i gospodarczy. Agenda unijna skupiała się wówczas przede wszystkim na kryzysie polityczno-gospodarczym Grecji oraz problemach strefy euro. W kontekście polskiej prezydencji, bardzo istotne znaczenie miały: wprowadzenie w życie tzw. „sześciopaku” aktów prawnych dotyczących nadzoru nad finansami państw strefy euro oraz tematyka rozszerzania Unii Europejskiej – negocjacji z Chorwacją oraz Turcją.

W programie prezydencji polskiej wyodrębniono następujące priorytety:

- **integracja europejska jako źródło wzrostu;**
- **bezpieczna Europa – żywność, energia, obronność;**
- **Europa korzystająca na otwartości.**

Wzrost gospodarczy poprzez integrację europejską stał się centralnym punktem polskiego planu. Zaplanowano prace w celu pogłębienia rynku wewnętrznego, negocjacje budżetu na lata 2014-2020 oraz jak najlepsze wykorzystanie kapitału intelektualnego Unii Europejskiej.

Bezpieczeństwo Europy miało zostać wzmocnione poprzez wielowymiarowe działania z zakresu bezpieczeństwa energetycznego, polityki obronnej, unijnego zarządzania gospodarczego oraz bezpieczeństwa żywnościowego.

W związku z tym, że polską prezydencję mobilizowała idea otwartej Europy, chciała pracować dodatkowo nad wzmocnieniem Partnerstwa Wschodniego, rozszerzeniem Unii oraz polityką handlową. Podczas przewodnictwa w Radzie UE, Polska dążyła do stabilności i przejrzystości w stosunkach z sąsiadami i zacieśniania współpracy, szczególnie z krajami sąsiadującymi od strony południowej.

Podczas polskiej prezydencji agendę unijną wyraźnie zdominował kryzys zadłużenia w strefie euro. Niektóre z zaplanowanych kwestii zostały przesunięte na drugi plan. Podsumowując polską prezydencję, oceniono ją jako udaną, wykorzystującą potencjał promocji Polski, polskiej kultury i designu. Za największe osiągnięcia polskiej prezydencji uważa się m.in.:

- ✓ przyjęcie tzw. „sześciopaku” wzmacniającego nadzór finansowy nad państwami członkowskimi;
- ✓ przyjęcie budżetu na 2012 rok;
- ✓ podpisanie traktatu akcesyjnego z Chorwacją;
- ✓ sfinalizowanie negocjacji o stowarzyszeniu i wolnym handlu z Ukrainą;
- ✓ przygotowanie negocjacji na temat walki z kryzysem zadłużenia;
- ✓ poszerzenie programu Erasmus o państwa Partnerstwa Wschodniego;
- ✓ przyjęcie europejskiego nakazu ochrony ofiar przemocy;
- ✓ przedłużenie o dwa lata okresu obowiązywania programu żywnościowego UE.

Kraj: WĘGRY**Okres: 01.01 – 30.06.2011****Motto: „Silna Europa”**

Od 1 stycznia do 30 czerwca 2011 roku, po raz pierwszy prezydencję w Radzie Unii Europejskiej sprawowały Węgry. Swoją program prezydencji chciały stworzyć koncentrując się na czynniku ludzkim, będącym podstawą inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Innymi kwestiami istotnymi dla Węgier były m.in. rozszerzenie Unii, zatrudnienie, czy bezpieczeństwo energetyczne.

W programie węgierskiej prezydencji skonstruowano następujące grupy priorytetów:

- **wzrost gospodarczy i zatrudnienie,**
- **silniejsza Europa,**
- **Unia przyjazna dla obywateli,**
- **rozszerzenie UE oraz polityka sąsiedztwa.**

Węgry wchodziły w skład pierwszego w historii UE „trio prezydencji”, polegającego na współpracy między trzema prezydencjami z rządu – w przypadku Węgier z Hiszpanią oraz Belgią. W ramach tej współpracy kraje zajmowały się strategią Europa 2020, agendą społeczną, polityką energetyczną i zmianami klimatu oraz wzmocnieniem działań zewnętrznych UE.

Pierwszorzędnymi zagadnieniami dla Węgier były: wyjście z kryzysu, wygenerowanie zrównoważonego wzrostu oraz stworzenie miejsc pracy. Prace nad strategią Europa 2020 miały zostać wykorzystane jako plan działania w przewyciężeniu trudności kolejnej dekady. Kolejno, Węgry chciały umocnić polityki wewnętrzne Europy, w szczególności z zakresu żywności, energii i wody. W związku z tym konieczne było poruszenie kwestii wspólnej polityki rolnej, energetycznej i zasobów wodnych. Szczególną uwagę prezydencja węgierska chciała skupić na strategii na rzecz ochrony zasobów wodnych Dunaju. Według węgierskiego rządu wzmocnienie w tych obszarach przyczyniłoby się do większej spójności i solidarności między państwami członkowskimi i wewnątrz ich.

Z perspektywy organizacyjnej, dla rządu węgierskiego istotne znaczenie miała kwestia minimalizacji kosztów prezydencji. Zrezygnowano z ośrodków zakwaterowania poza Budapesztem, z organizacji spotkań w miastach prowincjonalnych oraz czyniono starania ku zdobyciu jak największej ilości sponsorów. Oceniano, że koszty prezydencji węgierskiej nie przekroczą 100 mln euro (30 mln mniej niż czeskiej, 50 mln mniej niż francuskiej).

Do najważniejszych osiągnięć prezydencji węgierskiej zalicza się m.in.:

- ✓ porozumienie w sprawie zmiany rozporządzenia o Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych (FRONTEX);
- ✓ sfinalizowanie rozmów w temacie akcesji Chorwacji;
- ✓ zatwierdzenie Strategii UE dla regionu Dunaju.

Kraj: BELGIA**Okres: 01.07 – 31.12.2010****Motto: Europa w akcji!**

W drugiej połowie 2010 roku, prezydencję rotacyjną w Radzie UE sprawowała Belgia. Półroczne przewodnictwo sprawowała już po raz dwunasty, lecz po raz pierwszy współpracowała w ramach trójki prezydencji – wraz z Hiszpanią i Węgrami. Belgia była jednym z niewielu krajów członkowskich, w których wciąż istniało całkowite poparcie dotyczące integracji europejskiej. Unię Europejską bardzo popierały zarówno elity polityczne, media, jak i opinia publiczna. Partie nie spierały się o kwestie europejskie i popierały integrację.

W programie prezydencji belgijskiej znajdowały się następujące priorytety:

- **walka z kryzysem ekonomicznym,**
- **działania na rzecz ochrony środowiska naturalnego,**
- **budowa otwartej i bezpiecznej Unii Europejskiej,**
- **działania na rzecz budowy spójnego modelu społecznego,**
- **działania na rzecz wspólnej polityki zagranicznej UE.**

W czasie prezydencji Belgia zaplanowała wzmocnienie Europejskiej Przestrzeni Badawczej oraz poprawienie współpracy między państwami członkowskimi i podmiotami prywatnymi, w celu sprostania najważniejszym wyzwaniom społecznym – zmianie klimatu, zaopatrzeniu w żywność itp. Współpraca była konieczna także w celu zniesienia ograniczeń administracyjnych i utrudnień dla międzynarodowych pracowników naukowych oraz podmiotów sektora MŚP. Belgia podkreślała znaczenie inwestycji w badania i rozwój, dlatego chciała przedyskutować podczas prezydencji cel założony w strategii lizbońskiej.

Priorytetem dla prezydencji belgijskiej było przeciwdziałanie skutkom kryzysu finansowego. Belgia zamierzała zorganizować konsolidację fiskalną, aby każdy kraj zmniejszał deficyt budżetowy, powracał do wzrostu i pracował nad tworzeniem spójności w strategii wzrostu Europa 2020.

Obszarami istotnymi dla Belgii były także działania na rzecz ochrony środowiska i bezpieczeństwa obywateli. Zaplanowano realizację postanowień konferencji klimatycznej oraz inicjowanie nowych działań na rzecz ochrony środowiska, polityki azylowej oraz walki z nielegalną imigracją. Ostatecznie, belgijskiej prezydencji przypisuje się m.in następujące sukcesy:

- ✓ porozumienie dotyczące nadzoru finansowego nad agencjami ratingowymi i funduszami spekulacyjnymi;
- ✓ przyjęcie zintegrowanych wytycznych w strategii Europa 2020, dotyczących polityki gospodarczej i zatrudnienia;
- ✓ porozumienie o wolnym handlu z Koreą Południową;
- ✓ rozporządzenie w sprawie inicjatywy obywatelskiej;
- ✓ wprowadzenie zmian regulujących funkcjonowanie Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

Kraj: HISZPANIA

Okres: 01.01 – 30.06.2010

Motto: Innowacyjna Europa

Od 1 stycznia do 30 czerwca 2010 roku, przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej po raz czwarty sprawowała Hiszpania. W okresie prezydencji, najważniejszym tematem było wdrożenie traktatu lizbońskiego. Dokument miał przyczynić się do szybkiego i trwałego wzrostu gospodarczego oraz przyznać obywatelom Europy nowe, szersze prawa społeczne. Jednocześnie traktat ograniczył kompetencje prezydencji, a Hiszpania była pierwszym krajem pełniącym tę funkcję w zreformowanym systemie.

Hasło hiszpańskiej prezydencji – „Innowacyjna Europa” nawiązuje do wyzwań, przed jakimi stoi nowa kadencja. Hiszpania ustanowiła bardzo ambitny cel: Unia Europejska będąca najbardziej nowoczesną gospodarką do 2020 roku. W związku z tym należało rozpocząć działania wspierające innowacyjność w przemyśle i produkcji w perspektywie długoterminowej. Europejski plan innowacji miał objąć także aspekty regulacyjne, finansowe, edukacyjne oraz wzmocnić konkretne polityki wspierające badania i rozwój.

W programie prezydencji zawarto następujące priorytety:

- **pełne i efektywne wprowadzenie w życie Traktatu z Lizbony;**
- **umacnianie odbudowy gospodarki europejskiej;**
- **wzmocnienie obecności UE i jej wpływów w nowym międzynarodowym scenariuszu;**
- **umieszczenie obywateli europejskich w centrum unijnych polityk, rozwój ich praw i wolności;**
- **polityka zagraniczna.**

Oprócz promowania innowacji oraz wdrażania zapisów Traktatu Lizbońskiego w życie, Hiszpania zaplanowała koncentrację na gospodarce, prawach obywatelskich oraz polityce zagranicznej. Jednym z najważniejszych tematów pozostawał kryzys gospodarczy i konieczność tworzenia nowych miejsc pracy.

Hiszpańska prezydencja postawiła sobie za zadanie m.in. konsolidację Europejskiej Agendy Socjalnej, działania wzmacniające równouprawnienie płci, działania przeciwko przemocy domowej oraz zapewnienie bezpieczeństwa obywateli poprzez regulacje imigracyjne i azylowe.

Podsumowując przewodnictwo Hiszpanii w Unii Europejskiej, podkreśla się m.in. następujące osiągnięcia:

- ✓ przyjęcie unijnej strategii gospodarczej na 10 lat;
- ✓ porozumienie dotyczące bezpieczeństwa energetycznego, solidarności gazowej oraz utworzenia korpusu dyplomatycznego;
- ✓ postęp w sprawie polityki finansowej oraz danych bankowych SWIFT;
- ✓ porozumienie dotyczące polityki antyterrorystycznej.

Kraj: SZWECJA**Okres: 01.07 – 31.12.2009**

W drugiej połowie 2009 roku prezydencję w Radzie Unii Europejskiej sprawowała Szwecja. Wizją szwedzkiej prezydencji była silna i skuteczna Europa, w której kładziony jest nacisk na sprostanie obecnym i przyszłym wyzwaniom, a w szczególności na gotowość radzenia sobie z kryzysami. Okres, w którym trwała kadencja Szwecji, miał charakteryzować się zmianą i odnowieniem – pracę miał rozpocząć nowo wybrany Parlament Europejski i nowa Komisja Europejska. Zmiany w warunkach współpracy miały zostać wprowadzone poprzez Traktat Lizboński. Jako największe i najważniejsze wyzwania, dotyczące każdego obywatela Unii, uznano gospodarkę, zatrudnienie i klimat.

Za priorytety szwedzka prezydencja przyjęła:

- **realizację Partnerstwa Wschodniego,**
- **zakończenie procesu ratyfikacji Traktatu Lizbońskiego,**
- **kwestie klimatyczne,**
- **strategię dla regionu Morza Bałtyckiego,**
- **kontynuowanie procesu rozszerzenia.**

Postępujący kryzys gospodarczy wymusił na Szwecji podjęcie działań z nim związanych. Koordynacja działań antykryzysowych mogła udać się wyłącznie za pomocą szerokiej współpracy międzynarodowej. Wyprowadzenie Europy z kryzysu miało się odbyć w jak najbardziej efektywny sposób, co było kluczem do wzmocnienia Unii w obliczu globalnej rywalizacji.

Jednym z kluczowych obszarów działań szwedzkiej prezydencji oraz pozostałych krajów trójki, miały być kwestie klimatyczno-energetyczne. Na grudzień 2009 roku zaplanowana została konferencja klimatyczna ONZ w Kopenhadze, dzięki której miało zostać osiągnięte globalne porozumienie z zakresu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

Prezydencja szwedzka zaplanowała także wdrożenie Programu Sztokholmskiego, dotyczącego bezpieczeństwa, wolności i sprawiedliwości w Unii Europejskiej oraz unijnej strategii na rzecz Morza Bałtyckiego, skoncentrowanej na ochronie środowiska, wzroście gospodarczym i wszelkich wyzwaniach tego obszaru.

Za najważniejsze sukcesy szwedzkiej prezydencji uważa się m.in.:

- ✓ ostateczną ratyfikację Traktatu Lizbońskiego - wejście w życie 1.12.2009;
- ✓ utworzenie kilku potężnych europejskich instytucji, m.in. ds. ryzyka systemowego, nadzoru bankowego, nadzoru ubezpieczeń, nadzoru giełd papierów wartościowych;
- ✓ zakończenie negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Koreą Południową;
- ✓ przyjęcie i nadzór strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego oraz Programu Sztokholmskiego;
- ✓ porozumienie w sprawie zaostrenia kar za handel ludźmi;
- ✓ porozumienie w kwestii zagadnień językowych w projektowaniu i regulacji patentów.

Motto: „Europa bez barier”

W pierwszej połowie 2009 roku prezydencję rotacyjną w Radzie UE sprawowały Czechy. W tym czasie Unia Europejska stawiała czoła wielu poważnym wyzwaniom i decyzjom. Należało przygotować się na znaczne spowolnienie gospodarcze spowodowane kryzysem finansowym, wraz z konsekwencjami społecznymi, politycznymi i międzynarodowymi. Prezydencja czeska obrała jako symboliczne motto prezydencji „Europę bez barier”, chcąc dążyć do zniesienia trudności gospodarczych, kulturowych i wartościowych, z którymi zmagają się zarówno osoby indywidualne, jak i przedsiębiorcy i inne jednostki gospodarcze. Czechy chciały promować Europę otwartą na świat, ale nie bezbronną wobec nielegalnych działań i ataków.

Najważniejszymi priorytetami prezydencji czeskiej, zawartymi w programie kadencji były:

- **ekonomia,**
- **energetyka,**
- **Unia Europejska na świecie.**

W tematyce ekonomii, Czechy miały kontynuować działania przywracające właściwe funkcjonowanie systemów finansowych i zaufanie podmiotów gospodarczych. Innym istotnym celem były działania zwiększające przejrzystość i stabilność rynków finansowych. Biorąc pod uwagę realny wpływ kryzysu na gospodarkę europejską, głównym zadaniem będzie zapobieżenie pogłębieniu kryzysu i ożywienie wzrostu gospodarczego w krajach członkowskich.

Pomimo trudnej sytuacji gospodarczej, Czeska prezydencja chciała położyć nacisk na rozwój kapitału ludzkiego poprzez wspieranie edukacji, badań i rozwoju oraz uwalnianie rezerw na rynku wewnętrznym. Przede wszystkim zamierzano usunąć wszelkie przeszkody, które stały na drodze wykorzystania wszystkich swobód na rynku wewnętrznym – swobodnego przepływu pracowników i usług, czy wiedzy. W programie prezydencji zwrócono także uwagę na bariery zewnętrzne – trudności z dostępem do innych rynków, nieuczciwą konkurencję i wiele innych.

Kolejnym tematem przewodnim czeskiej prezydencji były zagadnienia sektora energetycznego oraz dotyczące klimatu. Czechy zaplanowały działania prowadzące do konsensusu w sprawie przeciwdziałania zmianom klimatu. Celem Czech było także zwiększenie zakresu zasobów odnawialnych, poszerzenie wykorzystywanych źródeł oraz zmniejszenie energochłonności gospodarki.

Głównymi pozytywnymi rezultatami czeskiej gospodarki, wymienianymi w podsumowaniach kadencji były:

- ✓ przeznaczenie 200 mln euro na realizację gazociągu Nabucco;
- ✓ przyjęcie sześciu rozporządzeń z obszaru ochrony środowiska;
- ✓ uchwalenie programu wsparcia inwestycji w odnawialne źródła energii na 5 mld euro;
- ✓ dyrektywa zezwalająca na redukcję stawki podatku VAT.

Kraj: FRANCJA

Okres: 01.07 – 31.12.2008

Motto: Europa, która działa by odpowiedzieć na dzisiejsze wyzwania

W drugim półroczu 2008 roku Radzie Unii Europejskiej przewodniczyła Francja. Przygotowała wówczas program z zamiarem reagowania na główne obawy obywateli. Poza priorytetowymi obszarami przyjętymi tylko dla tej kadencji, Francja naturalnie dążyła do osiągnięcia postępu we wszystkich głównych obszarach działań UE – gospodarczym, finansowym, społecznym i kulturalnym, a także na arenie międzynarodowej. Plany Francji stanowiły kontynuację prac prowadzonych podczas prezydencji słoweńskiej oraz uwzględniały program prac Komisji Europejskiej na 2008 rok.

Prezydencja francuska zamierzała przede wszystkim zająć się czterema kluczowymi priorytetami:

- **energiami i zmianami klimatycznymi,**
- **imigracją,**
- **obroną,**
- **reformą Wspólnej Polityki Rolnej.**

Francja zobowiązała się do opracowania do końca roku porozumienia w sprawie wniosków zawartych w pakiecie klimatyczno-energetycznym, które stanowiły solidną podstawę europejskiej polityki energetycznej. Pakiet zakładał m.in. regulacje w sprawie ograniczania zużycia węgla, zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii, geologicznego składowania dwutlenku węgla, minimalizowania emisji gazów cieplarnianych. Założono konkretne cele, które mają zostać zrealizowane do 2020 r.

Kontynuując wysiłki zainicjowane przez prezydencję słoweńską, Francja zaplanowała przegląd wniosków ustawodawczych dotyczących oceny Wspólnej Polityki Rolnej, w celu przyjęcia nowych przepisów do końca 2008 roku. Podkreślono, iż sektor rolnictwa stoi w obliczu wielu wyzwań, w tym zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i bezpieczeństwa konsumentów europejskich.

Istotnym aspektem integracji europejskiej jest rozwój wspólnej przestrzeni wolności i bezpieczeństwa, oparty na równowadze między swobodnym przepływem osób, zwiększeniem bezpieczeństwa obywateli oraz poszanowaniem praw i wolności indywidualnych. Francja zamierzała zająć się zwalczaniem nielegalnej imigracji, zwiększaniem skuteczności kontroli granicznych oraz zbudowaniem partnerstwa z krajami, z których pochodzą migranci, przyczyniając się do ich rozwoju.

Do sukcesów francuskiej prezydencji zalicza się m.in.:

- ✓ doprowadzenie do zakończenia konfliktu między Gruzją a Rosją;
- ✓ przyjęcie unijnego pakietu klimatyczno-energetycznego;
- ✓ przyjęcie paktu w sprawie imigracji i azylu.

Kraj: SŁOWENIA

Okres: 01.01 – 30.06.2008

Motto: Synergia dla Europy

eu2008.si

W pierwszej połowie 2008 roku, po raz pierwszy prezydencję w Radzie Unii Europejskiej sprawowała Słowenia. Jako stosunkowo niewielki kraj, będący jednocześnie nowym członkiem Unii Europejskiej, objęła tę funkcję budząc niemało obaw. Sytuacja w Europie w trakcie kadencji Słowenii nie była łatwa. Spór między Kosowem a Serbią, turbulencje na rynkach finansowych oraz niejednorodne opinie krajów członkowskich wobec Traktatu z Lizbony to niektóre z problemów, z jakimi trzeba było sobie poradzić.

Priorytetami prezydencji słoweńskiej, ujętymi w programie kadencji były:

- **wsparcie procesu ratyfikacji Traktatu Lizbońskiego,**
- **rozwój gospodarek członków Unii zwłaszcza w dziedzinie technologii w ramach realizacji Strategii Lizbońskiej,**
- **przeciwdziałanie zmianom klimatycznym,**
- **wypracowanie unijnej polityki energetycznej,**
- **wzmocnienie wpływu Unii Europejskiej w regionie Bałkanów Zachodnich,**
- **promowanie dialogu międzykulturowego.**

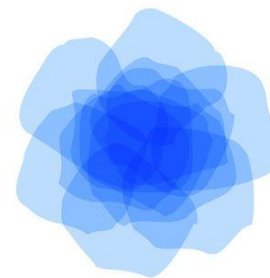
Słowenia była zdecydowana, że pomyślny proces ratyfikacji Traktatu Lizbońskiego będzie priorytetem jej prezydencji. Wraz z pozostałymi krajami chciała ustanowić nowe podstawy dla Unii przed następnymi wyborami do Parlamentu Europejskiego w 2009 roku. Wyzwaniem prezydencji był pakiet energetyczno-klimatyczny, który wymagał zdecydowanych działań wszystkich krajów członkowskich. Słowenia podkreślała, że stawką w tym obszarze jest europejska jakość życia, wymagająca bezpiecznych i zrównoważonych dostaw energii. Zielona rewolucja miała przyczynić się także do wzrostu zatrudnienia oraz wzmocnienia roli UE jako światowego lidera.

Kolejnym wyzwaniem było terminowe przyjęcie zintegrowanych wytycznych nowego traktatu. Należało zmierzyć się z oczekiwaniami obywateli Unii, które dotyczyły w głównej mierze wzrostu oraz nowych miejsc pracy.

Polityka rozszerzania Unii była uznawana za jedną z najbardziej udanych polityk tamtego czasu. Podczas prezydencji słoweńskiej planowano kontynuować negocjacje akcesyjne z Chorwacją i Turcją. Słowenia planowała również dążyć do wzmocnienia europejskiej perspektywy dla krajów Bałkanów Zachodnich.

Podsumowując prezydencję Słowenii w Radzie, przytacza się m.in. następujące osiągnięcia:

- ✓ plan działania w obszarze transgranicznych regulacji rynków finansowych, nadzoru i współpracy;
- ✓ porozumienie w kwestii liberalizacji rynku energetycznego;
- ✓ porozumienie dotyczące czasu pracy oraz zasad działania agencji pracy tymczasowej;
- ✓ dyrektywa w sprawie powrotu nielegalnych imigrantów.

Kraj: PORTUGALIA**Okres: 01.07 – 31.12.2007****Motto: Silniejsza Unia dla lepszego świata**

W drugim półroczu 2007 roku, pracom UE przewodniczyła Portugalia. Pod adresem tej prezydencji kierowano duże oczekiwania. Wraz z Niemcami i Słowenią przygotowano półtoraroczny program – Portugalia miała za zadanie przede wszystkim przygotować kolejny etap realizacji Strategii Lizbońskiej, czyli zorganizować Konferencję Międzyrządową, zaprezentować na niej projekt traktatu oraz zakończyć związane z nim negocjacje.

W programie prezydencji słoweńskiej znalazły się następujące priorytety:

- **przygotowanie nowego traktatu UE,**
- **modernizacja europejskiej gospodarki,**
- **wzmocnienie roli Europy na świecie.**

Traktat Lizboński niósł za sobą niemałe zmiany w przyszłym funkcjonowaniu instytucji UE. Dokument wprowadzał stanowisko Przewodniczącego Rady Europejskiej oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa. Ograniczał tym samym kompetencje krajowej prezydencji rotacyjnej w funkcji reprezentacyjnej oraz możliwości kształtowania porządku obrad.

W czasie przewodnictwa Portugalii zaplanowano wiele spotkań na szczycie unijnym, m.in. z Ukrainą, Chinami, Indiami i Brazylią, a także szczyt Unii Europejskiej z Afryką. Wraz z intensyfikacją współpracy z krajami regionu Morza Śródziemnego zamierzano realizować kolejny cel, jakim było wzmacnianie roli Unii Europejskiej na świecie.

Portugalia miała także za zadanie kontynuować negocjacje w ramach tzw. „rundy Doha” (wieloletnich negocjacji handlowych) oraz negocjacje z Serbią w sprawie konfliktu z Kosowem. Istotnymi wyzwaniem były również przygotowania do rozszerzenia strefy Schengen, czy wprowadzenia waluty euro na Malcie i Cyprze.

Traktat Lizboński zdecydowanie zdominował kadencję Portugalii. W programie nie zapomniano jednak o przygotowaniu strategii nakierowanej na wzrost gospodarczy, zatrudnienie i innowacyjność.

Na ostatnim szczycie UE podczas przewodnictwa Portugalii w grudniu 2007 r. podkreślano, że prezydencja była sukcesem i pokazała, że małe i średnie państwa są skutecznymi nawigatorami i dostarczają impulsów i pomysłów Unii Europejskiej. Do najważniejszych sukcesów tej kadencji zaliczono m.in.:

- ✓ doprowadzenie do podpisania Traktatu Lizbońskiego;
- ✓ zaostrenie sieci partnerstw europejskich na świecie dzięki serii spotkań szczytowych ze strategicznymi partnerami UE;
- ✓ działania na rzecz sektora małych i średnich przedsiębiorstw;
- ✓ przyjęcie wytycznych i działań priorytetowych w zakresie bezpieczeństwa materiałów wybuchowych.

Kraj: NIEMCY

Okres: 01.01 – 30.06.2007

Motto: „Europa – razem do sukcesu”

W pierwszym półroczu 2007 roku, prezydencję w Radzie Unii Europejskiej sprawowały Niemcy. Przejęły przewodnictwo w czasie, gdy Unia zmagala się z wieloma problemami istotnie ograniczającymi jej rozwój. Problemy te jednak istniały już wcześniej i oceniano, iż nie zostaną rozwiązane nawet po upływie niemieckiej prezydencji. Głównymi trudnościami, z jakimi się zmagano były: kryzys instytucjonalny, kwestie ekonomiczne i społeczne (wzrost, bezrobocie, nierówność) oraz polityka sąsiedztwa. Każda z tych kwestii jednocześnie była ze sobą związana.

W programie niemieckiej prezydencji ujęto następujące priorytety:

- **funkcjonowanie Wspólnoty – dalszy rozwój Unii Europejskiej;**
- **kształtowanie gospodarczej, społecznej i środowiskowej przyszłości Europy;**
- **przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;**
- **kształtowanie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, zewnętrznej polityki gospodarczej i polityki rozwoju.**

Niemiecka prezydencja zamierzała objąć rolę „uczciwego pośrednika”, uwzględniając w swych działaniach interesy partnerów europejskich i zagranicznych. Celem Niemiec było osiągnięcie pokoju, dobrobytu i równowagi w Unii Europejskiej. W pierwszej kolejności zaplanowano opracowanie reform wewnętrznych (europejskiej konstytucji), które miały być warunkiem osiągnięcia skuteczności rozszerzonej Unii. Konstytucja dla Europy miała być przełomowym krokiem ku Europie skupionej na wartościach i sprawiedliwości społecznej, która zapewnia więcej praw obywatelskich. Dokument miał polepszyć współpracę w zakresie sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

Niemcy, jako zwolennik odpowiedzialnego podejścia w zdobywaniu przewagi konkurencyjnej, popierały przyjęcie zrównoważonego pakietu środków wspierającego jednocześnie takie obszary jak: konkurencyjność, wzrost, zatrudnienie, spójność społeczna i czyste środowisko. Oprócz tego, niemiecka prezydencja wyraziła chęć działań na rzecz ochrony klimatu, w szczególności planowała wypracować jednolite stanowisko Unii w sprawie pakietu klimatyczno-energetycznego, ograniczającego emisję gazów cieplarnianych. Celem tych starań było zapobieżenie wstrząsom gospodarczym i społecznym, a także wzmacnianie równowagi ekologicznej.

Sukcesami niemieckiej prezydencji wymienianymi w podsumowaniach kadencji były m.in.:

- ✓ rozwiązanie kryzysu konstytucyjnego i porozumienie w sprawie reformy traktatu;
- ✓ porozumienie w zakresie polityki klimatycznej i energetycznej – wyznaczenie celów do 2020 roku;
- ✓ przyjęcie rozporządzenia w sprawie opłat roamingowych;
- ✓ przyjęcie ram transatlantyckich stosunków gospodarczych, w tym ustanowienie Transatlantyckiej Rady Gospodarczej.

Kraj: FINLANDIA**Okres: 01.07 – 31.12.2006**

Przez sześć miesięcy od 1 lipca 2006 roku przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej pełniła Finlandia. Agenda Finlandii naturalnie zawierała powtarzające się już wcześniej tematy, od globalizacji po poprawę konkurencyjności Unii Europejskiej, a także wyzwania związane ze starzeniem się społeczeństwa czy postępującymi zmianami klimatu.

Dzięki temu, że przed rozpoczęciem prezydencji przez Finlandię została ustalona jednomyślna koncepcja budżetu, a także przedłużono czas debaty nad przyszłością Europy, Finlandia mogła skupić się na niebudzących większych kontrowersji priorytetach:

- **stosunkach z państwami trzecimi,**
- **efektywności energetycznej,**
- **odnawialnych źródłach energii,**
- **przyszłości UE,**
- **rynku wewnętrznym.**

Jednym z kluczowych wyzwań Finlandii był powrót do debaty w sprawie konstytucji europejskiej. Planowano rozpocząć konsultacje z instytucjami UE i krajami członkowskimi, skutkujące przedłożeniem raportu wiosną, podczas kadencji niemieckiej. Finlandia chciała zająć się ponadto rozwijaniem działań na zewnątrz Unii, usprawnieniem podejmowania decyzji w obszarze pracy policji i wzmocnieniem przejrzystości Rady Europejskiej.

Kolejnym priorytetem Finlandii było kontynuowanie procesu rozszerzania Unii. Podczas tej kadencji spodziewano się publikacji raportu Komisji Europejskiej w sprawie przygotowań Rumunii i Bułgarii do akcesji. Zaplanowano także analizę legislacji Chorwacji i Turcji i skonfrontowanie ich z prawem unijnym. W sprawie akcesji Turcji kluczowy był wynik postępów we wdrażaniu tzw. Protokołu Dodatkowego, którego publikację zaplanowano na jesień.

Istotnym tematem prezydencji było wzmocnienie konkurencyjności i wzrostu Unii. Fińska prezydencja chciała pracować nad opracowaniem europejskiej polityki innowacji, upatrując kluczowego znaczenia niekoniecznie w inwestycjach w badania i rozwój, a bardziej w przekształcaniu inwestycji w innowacyjne produkty i usługi na rynku.

Prace zaplanowano także w obszarze polityki energetycznej. Priorytetem był rozwój partnerstw strategicznych pomiędzy krajami produkującymi, tranzytowymi oraz ostatecznymi odbiorcami. Finlandia założyła rozwijanie dialogu w szczególności z Rosją, lecz rozmowy miały wykraczać także poza kwestie energetyki – m.in. o współpracę w ramach tzw. wymiaru północnego.

Podsumowując prezydencję fińską, przypisano jej m.in. następujące sukcesy:

- ✓ porozumienie o wstrzymaniu opłat za przeloty nad Syberią;
- ✓ rozpoczęcie negocjacji z Rosją w wielu kwestiach, m.in. transportu, energetyki;
- ✓ przyjęcie tzw. dyrektywy usługowej, umożliwiającej częściową liberalizację przepływu usług w UE;
- ✓ zakończenie negocjacji dotyczących 7. Programu Ramowego.

Kraj: AUSTRIA

Okres: 01.01 – 30.06.2006

W pierwszym półroczu 2006 roku prezydencję w Radzie UE sprawowała Austria. Kadencję podzielono symbolicznie na dwie części – pierwsza część trwająca do szczytu UE w marcu, miała zostać zdominowana tematyką wzrostu gospodarczego krajów członkowskich, ograniczaniem bezrobocia i kwestią bezpieczeństwa energetycznego. Drugi zasadniczy okres kończył się z posiedzeniem Rady UE w czerwcu i miał być poświęcony dyskusji nad przyszłością Europy.

Austria wraz z Finlandią, które sprawowały przewodnictwo UE w tym samym roku, ustanowiły wspólny roczny program działania, a priorytetowymi obszarami prezydencji austriackiej były:

- **tworzenie nowych miejsc pracy i wzrost gospodarczy w Europie,**
- **zabezpieczenie i rozwój europejskiego modelu społecznego,**
- **przywrócenie zaufania obywateli UE do projektu europejskiego,**
- **konsolidacja pozycji Europy jako silnego i wiarygodnego partnera na arenie międzynarodowej.**

Od prezydencji austriackiej oczekiwano osiągnięcia kompromisu budżetowego, co nie było łatwe po wielokrotnym odrzuceniu projektu. Kolejne zadania wynikały z założeń programu wieloletniego – prezydencja miała zająć się realizowaniem strategii lizbońskiej, tworzyć warunki sprzyjające integracji Unii z obywatelami oraz wzmacniać jej pozycję międzynarodową. Unia Europejska stała wobec poważnego problemu, reformy i debat nad przyjęciem nowego traktatu. Austria postanowiła objąć rolę moderatora podczas negocjacji dokumentu. Konkretnie decyzje co do dalszych działań miały zostać podjęte w czerwcu.

W kontekście polityki zewnętrznej, austriacka prezydencja chciała zaangażować się w rozmowy z państwami Półwyspu Bałkańskiego. Zaplanowano spotkanie przedstawicieli tych krajów z ministrami spraw zagranicznych UE. Austria była zainteresowana rozwojem współpracy nie tylko ze względu na prezydencję, lecz i osobisty kontekst – jest głównym inwestorem zagranicznym w większości z tych państw. Szczególne wysiłki miały zostać skierowane ku umowie stabilizacyjnej i stowarzyszeniowej z Serbią i Czarnogórą oraz porozumieniu z Albanią. Austriackiej prezydencji zależało również na wygenerowaniu postępu we współpracy transatlantyckiej i dialogu z USA.

Jedną z najistotniejszych kwestii dla Austrii było realizowanie strategii lizbońskiej w taki sposób, aby realnie przyczynić się do wzrostu UE i zwiększenia zatrudnienia. Zaplanowano dyskusję nt. planów reform poszczególnych krajów członkowskich, a prezydencja miała skupić się na wsparciu przedsiębiorczości i ułatwieniach dla rozwoju biznesu.

Podsumowując prezydencję austriacką za największe sukcesy uważa się:

- ✓ osiągnięcie porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007-2013;
- ✓ przyjęcie Deklaracji wiedeńskiej w sprawie partnerstwa dla bezpieczeństwa.

Kraj: WIELKA BRYTANIA

Okres: 01.07 – 31.12.2005

Od 1 lipca 2005 roku przez sześć miesięcy prezydencję w Radzie Unii Europejskiej sprawowała Wielka Brytania. Kiedy rozpoczynała się jej kadencja, Unia Europejska stała w obliczu kryzysu zaufania. Trudną sytuację spowodowały przede wszystkim: następstwa odrzucenia Traktatu Konstytucyjnego przez dwa kraje będące założycielami Unii, niejednorodność w kwestiach finansowych UE, niepewność przyszłych rozszerzeń oraz liczne wyzwania gospodarcze i polityczne związane z globalizacją.

Program Zjednoczonego Królestwa był tworzony w oparciu o współpracę z Luksemburgiem i Austrią, także wieloletni program strategiczny UE. Priorytetowo zamierzano zająć się niniejszymi kwestiami:

- **rolą Europy w świecie,**
- **reformą gospodarczą i sprawiedliwością społeczną,**
- **bezpieczeństwem i stabilizacją.**

W ramach pierwszego priorytetu, prezydencja brytyjska chciała dążyć do przyspieszenia rozmów handlowych odnośnie Agendy Rozwoju z Doha. Na wrzesień został zaplanowany także szczyt ONZ, na którym Wielka Brytania chciała współpracować w walce z ubóstwem na świecie, ze szczególnym uwzględnieniem Afryki, która miała być beneficjentem minimum 50% dodatkowych środków unijnych. Dodatkowym zadaniem prezydencji było zreformowanie systemu cukrowego, który był istotnym elementem Wspólnej Polityki Rolnej wymagającym zmian.

Drugim priorytetem była reforma gospodarcza i wzmocnienie sprawiedliwości społecznej. Wielka Brytania podjęła inicjatywę w kwestii ulepszenia polityki legislacyjnej, aby unijne prawo było bardziej skuteczne, wzmacniało konkurencyjność Unii oraz nie stwarzało barier dla rozwoju przedsiębiorstw. Zaplanowano także kontynuację prac nad tzw. dyrektywą usługową oraz wzmocnienie współpracy ze Stanami Zjednoczonymi, szczególnie w zakresie handlu.

Istotnym obszarem dla Wielkiej Brytanii były kwestie bezpieczeństwa. Zamierzano osiągnąć postęp w pracach nad Europejskim Wnioskiem Dowodowym, wzmocnić bezpieczeństwo zewnętrznych granic Unii oraz bezpieczeństwo dokumentów podróżnych.

Prezydencja brytyjska nie w każdej kwestii była chwalona przez pozostałe kraje członkowskie. Za najważniejsze sukcesy niniejszej kadencji uważa się m.in.:

- ✓ otwarcie negocjacji akcesyjnych z Turcją i Chorwacją;
- ✓ przyznanie Macedonii statusu kraju kandydującego;
- ✓ osiągnięcie porozumienia w sprawie budżetu na lata 2007-2013;
- ✓ przystąpienie do liberalizującej reformy systemu cukrowego;
- ✓ porozumienie w sprawie chemikaliów, dotyczące rejestracji, oceny i udzielania zezwoleń;
- ✓ zatwierdzenie nowej strategii antyterrorystycznej i dyrektywy dotyczącej komunikacji w zwalczaniu terroryzmu.

Kraj: LUKSEMBURG**Okres: 01.01 – 30.06.2005**

Przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej w pierwszym półroczu 2005 roku po raz jedenasty obejmował Luksemburg. W związku z położeniem geograficznym i strukturą gospodarki Luksemburga, jego interesy w dużej mierze pokrywały się z interesami Wspólnoty. Przed prezydencją luksemburską stały przede wszystkim dwa wielkie i kompleksowe wyzwania: ocena i przegląd śródkokresowy procesu lizbońskiego oraz osiągnięcie porozumienia w sprawie budżetu na lata 2007-2013 do czerwca 2005 roku.

W programie prezydencji znalazły się następujące priorytety:

- **ocena procesu lizbońskiego w połowie okresu,**
- **ocena paktu na rzecz stabilności i wzrostu,**
- **perspektywy finansowe na lata 2007-2013,**
- **rozszerzenie,**
- **sprawy gospodarcze i społeczne oraz rynek wewnętrzny,**
- **rolnictwo i rybołówstwo / bezpieczeństwo żywności,**
- **stały rozwój,**
- **stosunki zewnętrzne,**
- **wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne.**

Unia Europejska była przygotowana na kontynuację procesów rozszerzania. Na kwiecień 2005 roku zaplanowano sfinalizowanie i podpisanie traktatu akcesyjnego z Bułgarią i Rumunią. W marcu miały rozpocząć się natomiast negocjacje akcesyjne z Chorwacją.

Prezydencja luksemburska była odpowiedzialna za wdrożenie przyjętej rok wcześniej Europejskiej Strategii Bezpieczeństwa, obejmującej działania zewnętrzne Unii Europejskiej. Ponadto rok 2005 miał być decydującym rokiem dla ratyfikacji traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy. Luksemburg zaplanował koordynowanie procesów, które miały skutkować ratyfikacją dokumentu przez każde z 25 państw członkowskich.

W zakresie żywności, rolnictwa i rybołówstwa, prezydencja zaplanowała debatę na temat problemów związanych z uprawami modyfikowanymi genetycznie oraz jak najszybsze przyjęcie rozporządzenia o rozwoju obszarów wiejskich. Założono także kontynuację reformy sektora cukru oraz reformy wspólnej polityki rybołówstwa.

Po zakończeniu prezydencji luksemburskiej zauważano, że nie zostały osiągnięte wszystkie zaplanowane cele. Przede wszystkim, pomimo wysiłków nie znaleziono kompromisu w kwestii budżetu. Pozytywnymi rezultatami kadencji Luksemburga były natomiast m.in.:

- ✓ porozumienie dotyczące przekraczania limitu deficytu budżetowego;
- ✓ zobowiązanie państw członkowskich do podwojenia obecnej pomocy dla krajów rozwijających się do 2015 roku;
- ✓ porozumienie w sprawie przyjęcia dyrektywy o opodatkowaniu dochodów z oszczędności;
- ✓ podpisanie traktatów akcesyjnych Bułgarii i Rumunii;

Kraj: HOLANDIA**Okres: 01.07 – 31.12.2004**

Przez sześć miesięcy od 1 lipca 2004 roku, prezydencję w Radzie Unii Europejskiej sprawowała Holandia. Kadencja rozpoczęła się krótko po najważniejszym wydarzeniu roku – pierwszomajowym przystąpieniu do Unii Europejskiej dziesięciu nowych państw członkowskich. W czerwcu natomiast odbyły się wybory do Parlamentu Europejskiego, a podczas kadencji Holandii w nowym składzie rozpocząć pracę miała Komisja Europejska. Holandia miała zająć się podczas prezydencji kwestiami poruszonymi od dawna, czyli rozszerzaniem Unii, procesem lizbońskim, kwestiami bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz polityką zewnętrzną.

W programie prezydencji holenderskiej znalazły się następujące priorytety:

- **nadanie rozszerzeniu wymiaru sukcesu,**
- **wzmocnienie gospodarki europejskiej i redukcja obciążeń administracyjnych,**
- **obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,**
- **przyszła struktura finansowa i budżetowa Unii: Agenda 2007,**
- **rola UE w świecie: skuteczna, spójna i zaangażowana polityka zewnętrzna.**

Rozszerzenie Unii Europejskiej o dziesięć nowych państw wygenerowało nowe wyzwania. Przede wszystkim, prezydencja holenderska chciała udowodnić wszystkim członkom, że wysiłki podjęte przez nich w ostatnim czasie były wartościową inwestycją. Skuteczność rozszerzenia miała zostać zweryfikowana szybkością i efektywnością włączania nowych krajów we wszystkie obszary współpracy Unii. Na 2004 rok zaplanowano również zakończenie negocjacji z Rumunią i Bułgarią, jednak warunkiem był postęp tych krajów w reformach i przygotowaniach wytyczonych przez UE.

Podczas prezydencji holenderskiej spodziewano się publikacji śródkresowej oceny procesu lizbońskiego oraz kontynuacji działań wdrożeniowych. Holandia przede wszystkim chciała zająć się funkcjonowaniem rynków pracy, rynku wewnętrznego oraz prawodawstwem związanym z kapitałem i usługami. Niemalże znaczenie miało skuteczne włączenie nowych członków w obszar kształtowania zdrowych finansów publicznych.

W obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, program prezydencji holenderskiej zakładał przede wszystkim działania zapobiegające terroryzmowi oraz regulujące kwestie migracji i azylu. Dodatkowo zaplanowano przyjęcie nowej strategii z zakresu walki z narkotykami na lata 2005-2012.

Holandia zamierzała przewodzić w stosunkach zewnętrznych Unii, a priorytetami w tym zakresie były: polepszenie gospodarczych i politycznych stosunków z Azją, zacieśnienie stosunków z krajami Bliskiego Wschodu, aktywne uczestniczenie w reformach ONZ oraz opracowanie Celu Operacyjnego 2010 dotyczącego potencjału militarnego i cywilnego.

Głównym rezultatem prezydencji holenderskiej w 2004 roku było zakończenie negocjacji akcesyjnych z Rumunią i Bułgarią, które poskutkowały podpisaniem traktatów akcesyjnych w następnym roku.

Kraj: IRLANDIA**Okres: 01.01 – 30.06.2004****Motto: Europejczycy – pracując razem**

W pierwszym półroczu 2004 roku, prezydencję w Radzie UE po raz szósty sprawowała Irlandia. Motto prezydencji „Europejczycy – pracując razem” odnosi się do wizji Unii Europejskiej, na rzecz której pracują wszyscy członkowie w formie partnerstwa, dążąc do osiągnięcia wspólnych celów i ambicji. Sześciomiesięczny okres prezydencji Irlandii był czasem wielkich wyzwań i nadziei dla UE i jej sąsiadów. Na 1 maja zaplanowano przystąpienie dziesięciu nowych państw członkowskich – był to historyczny moment, w którym ostatecznie położono kres podziałowi okresu powojennego.

Priorytetami prezydencji irlandzkiej zawartymi w programie kadencji były:

- **pomyślne rozszerzenie i nowi sąsiedzi;**
- **pracując razem na rzecz wzrostu;**
- **bezpieczniejsza Unia – wzmocnienie strefy wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;**
- **globalne zaangażowanie – Unia Europejska i reszta świata.**

Kwestia rozszerzenia zdecydowanie zdominowała kadencję irlandzką. Kluczowe znaczenie miał wobec tego proces przygotowania do oficjalnej ceremonii, a później integracji nowych członków – włączenie ich w prace unii i objęcie ich polityką unijną. Istniejące programy i strategie wymagały dostosowania do nowego kształtu Unii, aby przystępujące kraje jak najszybciej mogły być nimi objęte.

Przedmiotem publicznej debaty miały stać się ramy finansowe na lata 2007-2013. Irlandzka prezydencja chciała doprowadzić do wprowadzenia w życie postanowień lizbońskiego szczytu z 2000 roku, czyli wprowadzenia strategii lizbońskiej – programu ożywiania gospodarki i poprawy konkurencyjności. Irlandia zaplanowała także zakończenie negocjacji dotyczących Traktatu Konstytucyjnego UE przed wyborami do Parlamentu Europejskiego, które miały odbyć się w czerwcu.

Prezydencja irlandzka zaplanowała działania na rzecz spokojnego i bezpiecznego otoczenia dla obywateli, obejmujące kontynuację współpracy państw członkowskich w obszarze narkotyków, przestępczości zorganizowanej, nielegalnej imigracji oraz handlu ludźmi.

Podsumowując prezydencję Irlandii, uznawaną ją za jedną z najbardziej udanych w historii i przypisano jej m.in. następujące sukcesy:

- ✓ przystąpienie do Unii Europejskiej dziesięciu nowych państw członkowskich;
- ✓ uzgodnienie nowego traktatu konstytucyjnego dla Europy;
- ✓ zawarcie około 80 wniosków ustawodawczych, stanowiących 20% przepisów przyjętych w trakcie pięcioletniej kadencji Parlamentu Europejskiego.

Kraj: WŁOCHY**Okres: 01.07 – 31.12.2003****Motto: Europa: wspólne marzenie - obywatele**

W drugim półroczu 2003 roku, przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej pełniły Włochy. Kadencja tego kraju przypadła na bardzo wymagający okres. Unia stała przed wieloma wyzwaniami dotyczącymi rozszerzenia, planowania zasobów i polityki budżetowej. Duży wpływ na klimat półrocznej prezydencji miał fakt istnienia większych niż kiedykolwiek podziałów w UE, podczas gdy trzeba było rozwiązać pytania kluczowe dla jej przyszłości.

W programie włoskiej prezydencji wyodrębniono następujące priorytety:

- **Konferencja Międzyrządowa,**
- **gospodarka europejska,**
- **w kierunku „Większej Europy”,**
- **obecność Europy w świecie,**
- **bezpieczeństwo obywateli.**

Włochy zamierzały kontynuować pracę nad ratyfikacją Traktatu Akcesyjnego oraz nad treścią traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy na Konferencji Międzyrządowej. Część zapisów konstytucyjnych budziła w tamtym czasie niezadowolenie niektórych krajów, dlatego wyzwaniem prezydencji było doprowadzenie do kompromisu w sprawie treści traktatu.

Wizja „większej Europy” miała być realizowana poprzez pełne włączenie nowych państw członkowskich do Unii w 2004 roku. Włochy zaplanowały podtrzymywanie negocjacji akcesyjnych z Bułgarią i Chorwacją oraz zachęcanie Turcji do przeprowadzenia niezbędnych reform, dzięki którym będzie mogła przystąpić do UE.

Prezydencja włoska zamierzała kontynuować prace związane z celem tzw. strategii lizbońskiej, czyli unowocześnieniem i uelastycznieniem gospodarki oraz rozwinięciem rynku pracy. Przede wszystkim planowano położyć nacisk na wprowadzenie programów profilaktycznych dla bezrobotnych i osób starszych nieaktywnych zawodowo. Założono także zwiększenie wydatków do 3% PKB na inwestycje w badania dotyczące promowania rozwoju przedsiębiorczości. Przewodnictwo miało skupić się również na problemie szarej strefy w gospodarce, zachęcaniu przedsiębiorców do stosowania strategii społecznej odpowiedzialności biznesu (CSR) oraz zakończeniu prac nad dyrektywą dotyczącą warunków pracy dla pracowników agencyjnych.

Priorytetowe działania prezydencji włoskiej z zakresu polityki wewnętrznej były skupione na zwalczaniu problemu nielegalnej imigracji, przestępczości zorganizowanej i terroryzmu.

Podsumowując prezydencję włoską na posiedzeniu Parlamentu Europejskiego w grudniu 2003 roku, przedstawiciele krajów członkowskich wyrażali swoją dezaprobatę wobec niezrealizowania podstawowego celu prezydencji włoskiej. Nie został osiągnięty kompromis w sprawie Konstytucji dla Europy przez brak porozumienia ze strony Polski, Francji i Hiszpanii.

Kraj: GRECJA

Okres: 01.01 – 30.06.2003

Motto: Nasza Europa

W pierwszej połowie 2003 roku przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej obejmowała Grecja. Pierwszy dzień kadencji przypadł na doniosłe wydarzenie UE – dziesięciolecie jednolitego rynku. W świetle słabnącego wzrostu gospodarczego w Europie i na świecie, prezydencja grecka podkreślała nade wszystko potrzebę zapewnienia stabilnego otoczenia gospodarczego i zwiększenia zaufania obywateli do potencjału gospodarczego i perspektyw Europy.

W programie greckiej prezydencji znalazły się następujące priorytety:

- **rozszerzenie: traktat akcesyjny i jego następstwa;**
- **proces lizboński: konkurencyjność, spójność i zrównoważony rozwój;**
- **imigracja/azyl: wspólna odpowiedzialność, kompleksowa polityka imigracyjna;**
- **przyszłość Europy: wyniki prac Konwentu Europejskiego;**
- **stosunki zewnętrzne: nowa Europa jako siła napędowa na drodze do pokoju i współpracy między narodami.**

Do osiągnięcia podstawowego celu, prezydencja zamierzała wprowadzić niezbędne reformy gospodarcze i strukturalne, aby wzmocnić konkurencyjność i wydajność gospodarki, zwiększyć zatrudnienie i umocnić spójność społeczną. Grecja uważała, że warunkiem koniecznym do przeprowadzenia reform jest stabilność makroekonomiczna, którą chciała osiągać działaniem w obszarze wewnętrznej polityki gospodarczej, ze szczególnym uwzględnieniem finansów publicznych.

W trakcie prezydencji, Grecja miała zająć się przygotowaniem traktatu akcesyjnego określającego warunki przystąpienia do Unii nowych dziesięciu państw. Na kwiecień zaplanowano podpisanie traktatu, a kolejno państwa miały przystąpić do jego ratyfikacji. Ponadto, prezydencja założyła kontynuowanie negocjacji z Bułgarią i Rumunią oraz zacieśnianie współpracy Unii z pozostałymi krajami bałkańskimi.

Grecja zaplanowała także działania wzmocniające bezpieczeństwo, a w szczególności chciała zająć się wzmocnieniem ochrony granic zewnętrznych, przeciwdziałaniem terroryzmowi oraz nielegalną imigracją. Działania miały związek ze szczytem w Tampere, na którym postanowiono utworzyć wspólną politykę migracji i systemu azylowego dla Unii Europejskiej.

Podczas kadencji Grecji położono nacisk na kwestię rozszerzania Europy. W marcu Parlament Europejski przyjął sprawozdanie, które umożliwiło dziesięciu nowym krajom rozpocząć procedury ku przystąpieniu do Unii Europejskiej. Następnie przez kolejne miesiące odbywały się referenda w sprawie akcesji każdego z krajów. Innymi istotnymi wydarzeniami podczas kadencji Grecji były:

- ✓ podpisanie paktu bezpieczeństwa przez UE i NATO;
- ✓ porozumienie ze Stanami Zjednoczonymi o współpracy przeciwko terroryzmowi.

Kraj: DANIA**Okres: 01.07 – 31.12.2002****Motto: Zjednoczona Europa**

Przez sześć miesięcy od 1 lipca 2002 roku, przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej obejmowała Dania. Największym wyzwaniem tej kadencji były negocjacje dotyczące rozszerzenia z krajami Europy Środkowej i Wschodniej oraz Cyprzem i Maltą. Dania podkreślała, iż Unia Europejska musi osiągać wyniki, które będą jak najbardziej korzystne dla obywateli. Powinna także sprostać globalnej odpowiedzialności i uczestniczyć w formułowaniu rozwiązań problemów globalnych.

Wysiłki prezydencji duńskiej koncentrowały się na następujących obszarach priorytetowych:

- **od Kopenhagi do Kopenhagi,**
- **wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość,**
- **trwały i zrównoważony rozwój,**
- **bezpieczna żywność,**
- **globalna odpowiedzialność.**

Dominującym tematem prezydencji była akcesja dziesięciu nowych państw. Symboliczne znaczenie miał fakt, iż w 1993 roku właśnie w Kopenhadze ustalono zasady przystąpienia nowych krajów do Unii. Plan zakończenia negocjacji sformułowano jako ukończenie koła „od Kopenhagi do Kopenhagi”. Pomyślne zakończenie rozmów związanych z rozszerzaniem Unii Europejskiej miało przyczynić się do stworzenia zjednoczonej, niepodzielonej Europy.

Wysoki priorytet prezydencja duńska nadała kwestiom bezpieczeństwa. Podczas kadencji chciała zająć się ustaleniem wspólnych działań krajów członkowskich w obrębie polityki azylu i imigracji. W cieniu ataków terrorystycznych z 11 września 2001 roku w Stanach Zjednoczonych, temat zwalczania międzynarodowego terroryzmu był niezwykle istotny. Dania chciała też poruszać kwestie handlu kobietami, nielegalnych migracji, przestępstw narkotykowych i pornografii dziecięcej.

Duńska prezydencja podkreślała znaczenie zdrowej, bezpiecznej żywności w Europie. Plan prezydencji zakładał prześwietlenie zapisów Wspólnej Polityki Rolnej i lepsze dostosowanie ich do wymogów środowiska naturalnego. Zaplanowano przeanalizowanie polityki z zakresu rybołówstwa i opracowanie nowej, która uwzględniałaby zarówno interesy rybaków, jak i przyszłość zasobów morza.

W okresie przewodnictwa, Dania dążyła do pokojowego rozwiązania konfliktu na Bliskim Wschodzie oraz pracowała nad projektem dostosowywania ram finansowych do rozszerzenia Unii Europejskiej. Do sukcesów prezydencji duńskiej zalicza się m.in.:

- ✓ Zakończenie negocjacji akcesyjnych z dziesięcioma nowymi państwami;
- ✓ Porozumienie z NATO dotyczące polityki bezpieczeństwa i obrony;
- ✓ Przygotowanie nowej dyrektywy o eurowinietach.

Kraj: HISZPANIA**Okres: 01.01 – 30.06.2002****Motto: Więcej Europy**

W pierwszym półroczu 2002 roku, pod hasłem „Więcej Europy” prezydencję w Radzie Unii Europejskiej pełniła Hiszpania. Motto nawiązywało do zwiększenia roli Unii Europejskiej na arenie międzynarodowej oraz zwiększenia integracji z obywatelami. Na dzień rozpoczęcia przewodnictwa przez Hiszpanów przypadł istotny moment wprowadzenia waluty euro w dwunastu krajach członkowskich.

Priorytetami trzeciej prezydencji Hiszpanii były:

- **zwalczanie terroryzmu w ramach strefy wolności, bezpieczeństwa oraz sprawiedliwości;**
- **bezkolizyjne wprowadzenie euro;**
- **stworzenie bodźców dla procesu lizbońskiego na spotkaniu Rady Europejskiej w Barcelonie: dostatnia i bardziej dynamiczna Unia w służbie na rzecz swoich obywateli;**
- **rozszerzenie Unii Europejskiej;**
- **stosunki zewnętrzne: więcej Europy w świecie;**
- **debata w sprawie przyszłości Europy.**

Na pierwszym miejscu prezydencja chciała rozpocząć działania mające na celu walkę z terroryzmem. Bodźcem do działania był atak terrorystyczny z 11 września 2001 roku – tuż po nim opracowano plan zwalczania terroryzmu. Planowano również stworzyć instrumenty umożliwiające realizację wytycznych z Tampere z 1999 roku. Przede wszystkim założono przyjęcie jednolitej definicji terroryzmu, wprowadzenie Europejskiego nakazu aresztowania oraz wzmocnienie współpracy ze Stanami Zjednoczonymi w zakresie działań policji i sądów.

Celem prezydencji było umacnianie euro i budowanie silnej pozycji tej waluty w Europie i na świecie. W związku z rozszerzeniem strefy euro 1 stycznia 2002 roku, wyzwaniem dedykowanym Hiszpanii było wspieranie krajów, by operacja została poprawnie przeprowadzona – zarówno pod względem logistycznym, jak i ekonomicznym. Istotna w tym kontekście będzie również kontrola procesu i szybkie reagowanie na sytuacje awaryjne, w szczególności fałszerstwa i oszustwa.

Wśród priorytetów znalazła się kwestia procesu lizbońskiego, związanego ze zwiększeniem europejskiej konkurencyjności, spójnością społeczną oraz zaangażowaniem w obszar środowiskowy, w szczególności rozwój zrównoważony. Prezydencja hiszpańska założyła przygotowanie dalszych reform gospodarczych i społecznych, uwzględniających wzrost zatrudnienia. Istotnym obszarem działań prezydencji miały być także kwestie wspólnej przestrzeni powietrznej, liberalizacja rynku telekomunikacyjnego, czy działania na rynku energii i gazu. W marcu odbyło się posiedzenie Rady Europejskiej w Barcelonie, na którym poruszono najważniejsze z kwestii społeczno-gospodarczych i wezwano do jak najszybszego przyjęcia nowych przepisów, skutkujących otwarciem rynków.

Kraj: BELGIA

Okres: 01.07 – 31.12.2001

Od 1 lipca do 31 grudnia 2001 roku, prezydencję w Radzie Unii Europejskiej pełniła Belgia. Prezydencja odbywała się w decydującym momencie w odniesieniu do kształtu Unii. Kilka miesięcy wcześniej został przyjęty traktat umożliwiający przyłączenie nowych krajów. Dodatkowo, trwały przygotowania do przyjęcia waluty euro w dwunastu państwach. Głównym zadaniem politycznym było przygotowanie szczytu w Laeken w grudniu, na którym wszystkie 15 państw miało wypracować kompromis w sprawie przyszłości Unii Europejskiej.

Podczas prezydencji, Belgia planowała skupić się na następujących priorytetach:

- **pogłębienie debaty nad przyszłością Europy;**
- **poprawa jakości pracy, promowanie równych szans oraz walka z ubóstwem i wyobcowaniem społecznym;**
- **promowanie trwałego wzrostu gospodarczego oraz wspólnej polityki gospodarczej;**
- **stworzenie europejskiej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;**
- **promowanie trwałego rozwoju i poprawy jakości życia;**
- **rozszerzenie i wzmocnienie wymiaru zewnętrznego Unii Europejskiej.**

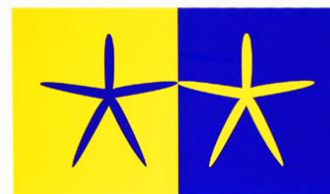
Prezydencja belgijska założyła osiągnięcie postępu w każdej dziedzinie kompetencji Unii. Planowano pracować nad przejrzystością, skutecznością i spójnością funkcjonowania, aby do 2010 roku Unia Europejska stała się najbardziej dynamiczną gospodarką na świecie. Istotnymi obszarami dla Belgii były ochrona socjalna, wzrost gospodarczy, ograniczanie bezrobocia i inflacji. Przewidywano regularne posiedzenia Rady, na których miały być prezentowane poszczególne programy strategicznych zadań stosowane do każdej dziedziny polityki.

W kwestiach polityki wewnętrznej, Belgia zamierzała nadać wysoki priorytet przygotowaniom do wprowadzenia euro oraz sprawom społecznym. Zauważono, iż nowa waluta była niedostatecznie znana, wobec czego istotnym punktem planu prezydencji była kampania informacyjna, która miała rozwiać obawy obywateli i jednostek biznesowych.

W związku z postanowieniami szczytu UE w marcu 2001 roku, prezydencji belgijskiej przydzielono zadanie jakościowego i ilościowego udoskonalenia wskaźników zatrudnienia. Dodatkowo nacisk miał zostać położony na doskonalenie jakości pracy, wyrównywanie szans, angażowanie pracowników w zmiany gospodarcze oraz modernizację systemów ochrony socjalnej i systemów emerytalnych. Wyzwaniem kontynuowanym przez prezydencję było ponadto ograniczanie marginalizacji społecznej i ubóstwa.

Podczas prezydencji Belgi zostały osiągnięte następujące rezultaty:

- ✓ deklaracja z Laeken na temat przyszłości Unii Europejskiej;
- ✓ przyjęcie wytycznych dotyczących reakcji UE na ataki terrorystyczne;
- ✓ ostateczne przygotowanie wprowadzenia waluty euro w dwunastu krajach.

Kraj: SZWECJA**Okres: 01.01 – 30.06.2001**

eu2001.se

W pierwszej połowie 2001 roku, swoją pierwszą prezydencję rotacyjną w Radzie Unii Europejskiej sprawowała Szwecja. Zamierzała działać w interesie całej Unii, zapewnić jej przejrzystość, ciągłość i wspierać europejski rozwój. Główne obszary działań prezydencji wynikały z zapisów agendy Unii Europejskiej, a były nimi rozszerzenie, zatrudnienie i środowisko. Przedstawiając plan swojej kadencji premier Persson nawoływał do współpracy oraz podkreślał, że z podjętymi wyzwaniem Szwecja nie jest w stanie uporać się sama.

Priorytetowymi kwestiami dla prezydencji szwedzkiej były:

- **rozszerzenie UE,**
- **zatrudnienie,**
- **ochrona środowiska,**
- **rynek wewnętrzny,**
- **równość płci,**
- **polityka zagraniczna i bezpieczeństwo,**
- **Unia otwarta i nowoczesna.**

Podczas szwedzkiej kadencji Unia Europejska stała w obliczu największego rozszerzenia. Pierwszym krokiem ku temu było uzgodnienie ekonomicznych i instytucjonalnych ram tego historycznego wydarzenia, a następnie miało dojść do właściwych negocjacji z każdym z krajów. Na czerwiec zaplanowano ocenę postępów poczynionych w procesie rozszerzenia i przedstawienie wytycznych do jego pomyślnego zakończenia. Szwecja podkreślała istotne znaczenie tej kwestii dla przyszłości Unii Europejskiej i rozwoju europejskiego.

Pomimo tego, że w krajach UE bezrobocie w tamtym czasie spadało, bez pracy wciąż pozostawało 14 milionów ludzi. Szwecja postanowiła kontynuować prace na rzecz zatrudnienia podkreślając, że bezrobocie jest stratą zarówno z gospodarczego punktu widzenia, ale i społecznego – stratą ludzkich umiejętności i ambicji. Drogą do pełnego zatrudnienia miał być szereg reform gospodarczych, obejmujących inwestycje w badania, edukację, nowe technologie, przedsiębiorczość, środowisko oraz działania na rzecz równouprawnienia kobiet i mężczyzn.

Prezydencja szwedzka zapowiedziała szczyt w Sztokholmie w marcu, podczas którego miało odbyć się przedstawienie postępów poczynionych w kierunku celu wyznaczonego w strategii lizbońskiej – przeobrażenia gospodarki UE w najbardziej konkurencyjną i dynamiczną na świecie. Oprócz kwestii wspierania wzrostu gospodarczego i reform na rynku pracy, planowano poruszyć m.in. kwestie zmian demograficznych, rozszerzania strefy euro, polityki środowiskowej i rozwoju nowych technologii.

Podczas prezydencji szwedzkiej osiągnięto m.in. następujące rezultaty:

- ✓ podpisanie traktatu nicejskiego;
- ✓ zatwierdzenie strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju;
- ✓ podpisanie układu o stowarzyszeniu Unii Europejskiej z Egiptem.

Kraj: FRANCJA

Okres: 01.07 – 31.12.2000

W drugiej połowie 2000 roku, swoją jedenastą prezydencją w Radzie Unii Europejskiej pełniła Francja. Na początku swojej kadencji wyraziła uznanie wobec dokonań prezydencji portugalskiej i zadeklarowała się do kontynuowania rozpoczętych przez nią prac. Podstawowym obszarem działań Francji miało być rozszerzanie Unii, nie zapomniano jednak o wsparciu obywateli UE w ich problemach dnia codziennego.

Priorytetami dla francuskiej prezydencji były następujące kwestie:

- **zapewnienie płynnej realizacji procesów związanych z modernizacją gospodarki i wzmocnienie europejskiego modelu społecznego,**
- **przybliżanie Europy jej obywatelom,**
- **przygotowanie rozszerzenia Unii i wzmocnienie pozycji Europy w świecie.**

W związku z przyjęciem wytycznych przez poprzednika Francji w Lizbonie, dotyczących wsparcia innowacyjności i konkurencyjności gospodarki, prezydencja zamierzała kontynuować rozpoczęte działania. Ustanowiony cel zakładał pełne zatrudnienie do 2010 roku oraz osiągnięcie wzrostu gospodarczego w tempie 3% średniorocznie.

Kolejnym zamierzeniem strategii lizbońskiej było budowanie pozycji Unii jako lidera pod względem informatyzacji, badań i innowacji. Prezydencja portugalska rozpoczęła inicjatywy z tym związane już w pierwszym półroczu, natomiast zadaniem Francji było m.in. wdrożenie patentu wspólnotowego, przygotowanie europejskiej karty innowacyjności, czy rozwijanie sieci transmisji danych dla naukowców. Istotnymi elementami programu było także doprowadzenie sieci internetowej do szkół europejskich oraz intensywne wsparcie przedsiębiorstw innowacyjnych poprzez fundusze wysokiego ryzyka.

W kwestiach społecznych, prezydencja francuska założyła osiągnięcie postępu w sprawie europejskiej agendy socjalnej, dyrektywy dotyczącej ochrony praw pracowników oraz działań ograniczających marginalizację społeczną. Kolejnymi krokami, które miały zbliżyć Europę do obywateli, były programy mobilności studentów i nauczycieli, działania na rzecz ochrony środowiska, bezpieczeństwa żywności, czy bezpieczeństwa przewozów morskich. Istotnym elementem programu prezydencji była kwestia migracji i azylu, w szczególności ujednoczenie zasad ubiegania się o azyl i wydawania kart umożliwiających pobyty długoterminowe.

Niewątpliwym wyzwaniem dla Francji było zorganizowanie Konferencji Międzyrządowej w Nicei, na której miała zostać rozstrzygnięta kwestia reformy instytucji europejskich.

Podsumowując prezydencję francuską, odnotowuje się m.in. następujące sukcesy:

- ✓ przyjęcie Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
- ✓ poczynienie postępów w negocjacjach akcesyjnych państw kandydujących oraz we wdrażaniu strategii przedakcesyjnej Turcji;
- ✓ osiągnięcie porozumienia politycznego w kwestii traktatu nicejskiego;
- ✓ zatwierdzenie Europejskiej Agendy Społecznej, zawierającej cele działań Unii na pięć lat w obszarze polityki społecznej.

Kraj: PORTUGALIA**Okres: 01.01 – 30.06.2000**

Prezydencja rotacyjna w pierwszym półroczu nowego tysiąclecia była sprawowana przez Portugalię. Była to druga kadencja tego kraju - pierwsza odbywała się w 1992 roku. Pierwotnie uważano, że przewodnictwo portugalskie będzie tylko wstępem do znacznie istotniejszej prezydencji francuskiej, jednak powaga i ambicja, z jaką działał rząd portugalski poskutkowało wieloma istotnymi rezultatami, m.in. opracowaniem strategii lizbońskiej na rzecz rozwoju społeczno-gospodarczego Unii Europejskiej.

Program prezydencji portugalskiej zawierał następujące obszary priorytetowe:

- **kontynuowanie negocjacji akcesyjnych;**
- **reforma instytucjonalna;**
- **polityka na rzecz zatrudnienia, reforma gospodarcza i spójność socjalna;**
- **Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa;**
- **obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;**
- **zdrowie publiczne i bezpieczna żywność.**

Priorytetem Portugalii w zakresie rozszerzania Unii Europejskiej było zamknięcie jak największej ilości obszarów negocjacyjnych z sześcioma krajami, które od 1998 roku prowadzą dialog z w sprawie akcesji. Kluczowym zadaniem prezydencji było także rozpoczęcie negocjacji z nowymi kandydatami oraz polepszenie relacji instytucjonalnych z Turcją, która decyzją Rady Europejskiej z Helsinek także otrzymała status kandydata.

Podczas przewodnictwa Portugalii miała rozpocząć się Konferencja Międzyrządowa, na której planowano szczegółowo omówić proces reformy instytucjonalnej Unii. Program wydarzenia zakładał m.in. debatę nad wielkością i składem Komisji Europejskiej, zmianami w systemie głosowania oraz poprawkami Traktatu o Unii Europejskiej. Portugalia w ramach reformy zamierzała przyspieszyć prace nad Kartą Praw Podstawowych. Na Konferencję zaproszono także państwa kandydujące do Unii, które miały przedstawić swoje opinie w podejmowanych tematach i być informowane o przebiegu prac.

Istotnym celem prezydencji portugalskiej były działania w kwestii Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa. Zamierzano usprawnić systemy wczesnego ostrzegania i działania w strategicznych sytuacjach, w szczególności kryzysowych, wymagających zarówno militarnych jak i niemilitarnych reakcji.

Podczas kadencji Portugalii w Radzie UE osiągnięto m.in. następujące rezultaty:

- ✓ utworzenie europejskiego obszaru badań;
- ✓ wdrożenie Europejskiej Karty Małych Przedsiębiorstw
- ✓ zatwierdzenie wejścia Grecji do strefy euro;
- ✓ rozpoczęcie negocjacji akcesyjnych z Malcią, Rumunią, Słowacją, Litwą, Łotwą i Bułgarią oraz osiągnięcie postępu w negocjacjach z pozostałymi kandydatami;
- ✓ przyjęcie wspólnej strategii dla regionu Morza Śródziemnego;
- ✓ ustalenie zasad współpracy krajów europejskich z NATO w zakresie zarządzania sytuacjami kryzysowymi i w kwestiach militarnych.

